

Inhoud

Beeldvormend over woningruimteverdeling en prestatieafspraken/ambitiekader.....	2
Voortgang Mobiliteitsvisie (collegebrief 28 oktober 2020)	30

Beeldvormend over woningruimteverdeling en prestatieafspraken/ambitiekader

Voorzitter: K.W. van Doesen-Dijkstra (D66)

Aanwezig: de dames A.M.M. Schoutens (GroenLinks), T. Moorlag (ChristenUnie) en de heren T. Rustebiel (D66), J.P. Dijk (SP), S. van der Pol (VVD), B. Hekkema (PvdD), V. Huisman (100% Groningen), R. Stayen (Stadspartij), M.J.H. Duit (Student & Stad), D. Ram (PVV), M. van der Laan (PvdA), H.P. Ubbens (CDA)

Collega: de heer R. van der Schaaf (PvdA)

Namens de griffie: W.H. Bierman

00:00:04

Voorzitter: Welkom allemaal bij deze bijeenkomst, die eigenlijk geagendeerd was als een gesprek met de corporaties. Dat hadden wij in het verleden ook altijd in opmaat naar de prestatienota, maar we krijgen vandaag een ander zeer inhoudelijk en zeer gewaardeerd aanbod, zowel van de gemeente als van mevrouw Reitsema van Nijestee die hier aanwezig is. Eva Bennen zal straks een presentatie geven en wethouder Van de Schaaf hoeft ik natuurlijk niet te introduceren, maar die geef ik nu wel het woord voor de introductie.

00:00:39

De heer Van der Schaaf: Het is anders dan in De Oosterpoort.

00:00:44

Voorzitter: Je hoeft het kaartje niet meer te gebruiken, maar hij doet het wel.

00:00:49

De heer Van der Schaaf: Ja, dank u wel Voorzitter. Even een korte aftrap van mijn kant bij deze bijeenkomst over de afspraken die we hebben met de woningbouwcorporaties over prestatieafspraken en ambitiekader, maar vooral over de woonruimteverdeling en het urgentiebeleid. Om even met dat laatste wat ik noemde, te beginnen. Zoals u weet moeten wij in het kader van de herindeling, van alweer een tijdje terug, heel veel zaken harmoniseren. Eén van de zaken die op het gebied van volkshuisvesting en wonen één van de meest lastige dingen was op voorhand, dacht u zelf, was hoe kunnen we nu de woonruimte verdeelafspraken die er zijn tussen drie verschillende gemeenten met verschillende corporaties met verschillende tradities en verschillende groepen woningzoekenden uiteindelijk in één model gieten. Eén model, waarbij we het idee, we zijn één gemeente en daar hoort één model bij vorm kunnen geven, maar ook recht doen aan alle verschillen die in de loop der jaren gegroeid zijn ook in de verschillen die er gewoon feitelijk zijn in het functioneren van een woningmarkt in een stad als Groningen of in de dorpen die we hebben. Op voorhand leek me dat dus een best een ingewikkeld proces om dat met de verschillende corporaties en de verschillende huurdersorganisaties voor elkaar krijgen. Ik heb het idee dat we daar buitengewoon ver in zijn gekomen. Zometeen wordt u door Eva Bennen en Gea Reitsema van Nijestee daar verder in meegenomen, omdat het uiteindelijk leidt tot een huisvestingsverordening, waarin we die nieuwe afspraken rond woonruimteverdeling met elkaar vastleggen en die ook op draagvlak moeten rekenen bij alle

verschillende huurdersorganisaties. Daar willen we het dus vandaag vooral met u over hebben. Daarbij hoort ook het urgentiebeleid, ook een thema wat regelmatig her en der terugkomt in gesprekken en politieke discussies die we met elkaar hebben. Zeker nu de woningmarkt, de volkshuisvesting, het moeilijk heeft en de vraag naar woningen het aanbod overstijgt, ondanks dat we heel veel hebben bijgebouwd. Dat betekent dat heel veel groepen steeds meer in de knel komen en dat geldt voor reguliere woningzoekenden, maar dat geldt ook voor groepen die om een bijzondere reden een woning nodig hebben of snel een woning nodig hebben. De urgenten zijn er in allerlei soorten en maten. Veel meer dan een paar jaar geleden word ik benaderd door mensen die echt in de knel zitten en instanties die zeggen, we komen er eigenlijk niet doorheen, we hebben een probleem en hoe kunnen we dat oplossen? Dat levert vaak ook wel vragen op over hoe het urgentiebeleid nu eigenlijk in elkaar zit. Ik kan me herinneren dat we hier een jaar of vier, vijf geleden ook een keer bij Nijestee een uitgebreide sessie over hebben gehad. Het is goed om dat ook nog even hier met elkaar te bespreken. Daar gaan we dus uitgebreid op in en er is natuurlijk heel veel ruimte voor vragen en discussie. Het tweede gaat over de prestatieafspraken en het ambitiekader. Meestal rond deze tijd spreken we daar over. Daar moet ik toch even zeggen dat wij toch, niet om de prestatieafspraken, want daar zit nog een harde deadline op, maar met name rond het ambitiekader wel wat vertraging op de lijn hebben gekregen. Overigens niet omdat het geen goede gesprekken zijn, want we hebben bijvoorbeeld in september, toen het nog kom, een fysieke bijeenkomst gehad in De Biotop in Haren, met een voor die tijd net binnen de grenzen passende groep, met mensen van de gemeente, coöperaties en huurdersorganisaties. Daar is op een hele goede manier gesproken over wat het gemeenschappelijke ambitiekader zou moeten zijn van huurders, corporaties en de gemeente op basis van de woonvisie die u heeft vastgesteld in juni. We willen dat ambitiekader begin volgend jaar afronden en uiteraard met u bespreken. Over die prestatieafspraken, die eigenlijk idealiter uit de woonvisie en uit het ambitiekader volgen, maar dit jaar zitten we dus nog met het faseverschil, krijgt u uiteraard zo snel mogelijk een informerende brief. Eva zal ook nog even kort op dat proces ingaan. Dat is dus even als aftrap. Volgens mij krijgen we een goede inhoudelijke en informatieve discussie en ik ben benieuwd naar uw reacties. Eva.

00:04:39

Voorzitter: Dank u wel. Ik wil even nog aan degenen die digitaal aan ons verbonden zijn, vragen om bij vragen even de microfoon aan te zetten en voorzitter te zeggen, want de beelden zijn ver weg en ik kan niet zo goed zien of iemand zwaait of niet. Een geluidssignaal zou dus dan heel prima zijn. Dan heb ik het met name over Simon van der Pol van de VVD, die digitaal met ons verbonden is.

00:05:08

De heer Van der Pol: Voorzitter, bedankt.

00:05:29

Mevrouw Bennen: Ik ga jullie even meenemen in woonruimte verdeelbeleid en urgentiebeleid. De afgelopen periode hebben we met de zes woningcorporaties en de huurdersorganisaties heel nauw samengewerkt om hier stappen in te zetten zoals net ook werd aangegeven. Waarom zijn we daarmee begonnen? Net ook al aangegeven, geen verrassing, maar ook hier is de nieuwe gemeente aanleiding voor geweest. Verschillen in

toewijzing tussen Haren, Groningen, de stad en Ten Boer. Deels hebben we het al meegenomen in de nieuwe woonvisie. De visie op woonruimteverdeling en de woonvisie hebben we op elkaar afgestemd met als doel om zo meteen in de nieuwe huisvestingsverordening dit beleid ook juridisch met elkaar vast te stellen. Dat deel is één van de aanleidingen, maar ook inhoudelijk zien we dat je de afgelopen tijd steeds meer verschillen ziet in zoek- en wachttijden. Dat was dus ook inhoudelijk wel reden om eens te gaan kijken hoe verdelen we hier nu die schaarse sociale huurwoningen en wat kunnen we daar misschien in verbeteren of veranderen. Het werken aan de ongedeelde stad is daar ook aanleiding voor, maar ook de verschillen in vraagdruk tussen de dorpen en de stad. Als we zometeen samen gaan naar één woonruimte verdeelsysteem, hoe zorgen we dan ook dat we recht doen aan de posities van verschillende huurders en woningzoekenden in de voormalige gemeenten. Verschillende aanleidingen dus om met elkaar in gesprek te gaan over waar willen we naartoe met elkaar en wat vinden we belangrijk op dit onderwerp. Voordat we aan de slag gingen met spelregels en na denken over toewijzingscriteria, vonden we het vooral van belang om te beginnen met de visie om te bekijken vanuit welke uitgangspunten werken we samen aan de woonruimteverdeling in onze gemeente. Dit hebben we steeds heel nauw samen gedaan met de drie partijen: gemeente, de corporaties en de huurdersorganisaties. Ook echt een actieve rol, juist ook van de huurdersorganisaties in Ten Boer en Haren om hier gezamenlijk over na te denken, dus vooraf input op te halen, de onderwerpen te bespreken en toen hebben we met elkaar de visie op woonruimteverdeling opgesteld en is het ter advisering richting de huurdersorganisaties gegaan. Zij hebben allemaal heel positief daarop gereageerd. Vanuit die visie zijn we verder gegaan naar het opstellen van de nieuwe spelregels en toewijzingscriteria. Dan wordt het al een stuk specifiek en zie je ook steeds meer verschillen tussen hoe het nu in Haren en Ten Boer gaat en hoe het in de stad gaat. Het was ook wel een uitdaging om te kijken hoe zorgen we dan dat we ook recht doen aan die verschillende posities? Ook hier hebben we vooraf veel gesprekken met de verschillende partijen gehad en hebben we daarna ook het concept woonruimte verdeelbeleid en urgentiebeleid voorgelegd aan de huurdersorganisaties en ook hier hebben zij positief op geadviseerd. Waar we nu staan is dat ik jullie mee wil nemen in dat woonruimte verdeelbeleid en urgentiebeleid en zijn we druk bezig met het uitwerken van een aantal overgangsregelingen. Je kunt in het beleid wel met elkaar vaststellen, vanaf nu willen we het op deze manier met elkaar doen, maar hoe zorgen we dan ook dat die startpositie van de verschillende woningzoekenden en huurders hetzelfde is en hoe doen we in ieder geval ook recht aan de uitgangspunten vanuit de dorpen. Dat gaat bijvoorbeeld over een correctieregeling qua inschrijfduur voor woningzoekenden in Ten Boer en in de stad, maar ook over woonduurpunten die wij nu in de stad Groningen wel hebben maar huurders in Ten Boer en Haren niet. Dat zijn dus een aantal overgangsregelingen waar wij nu mee bezig zijn om zometeen ook vanuit een gelijkwaardige positie te kunnen starten. We zijn ook bezig met de juridische bepaling in de huisvestingsverordening.

00:09:02

Mevrouw Bennen: Ik wil eerst even stilstaan bij de visie op woonruimteverdeling. Die bestaat eigenlijk uit vijf uitgangspunten. Als je het hebt over een visie op woonruimteverdeling, dan heb je het altijd over dat de vraag naar woningen altijd groter is dan het aanbod dat je hebt. Dit vind ik wel een mooi plaatje erbij. Een bak vol met knikkers, allerlei verschillende

woningzoekenden, maar niet genoeg woningen voor al die woningzoekenden. Hoe zorg je er dan voor dat je toch op een uitlegbare en transparante manier zorgt voor een goed model rondom de woonruimteverdeling? Hier zijn we als corporaties en gemeenten gezamenlijk verantwoordelijk voor om dat op een goede manier met elkaar te doen. Het is niet dat we het ineens heel anders met elkaar gaan doen, dat we de boel enorm omgooien ten opzichte van de afgelopen jaren, maar er zijn wel een paar aanpassingen waarvan we denken dat dat ons helpt om die woonruimteverdeling op een betere manier in te richten. Het eerste uitgangspunt is keuzevrijheid. Dat is ook altijd al uitgangspunt geweest. We vinden het belangrijk dat huurders en woningzoekenden keuze hebben waar zij willen wonen. Dat is geen absolute keuzevrijheid. Natuurlijk hebben we ook nog wel te maken met regels, zoals bijvoorbeeld het passend toewijzen, zodat niet alle woningzoekenden absolute keuzevrijheid hebben. We vinden het echter wel belangrijk dat ze zelf kunnen kijken op welke plek ze willen wonen. Dat is dus een belangrijk uitgangspunt wat we nu al hebben en ook graag zouden willen behouden. Dan hebben we evenredige slaagkansen als uitgangspunt. Dat is altijd een beetje zoektocht naar een optimum tussen én keuzevrijheid, maar ook evenredige slaagkansen willen. Je hebt woningzoekenden die voorrang krijgen, bijvoorbeeld vanuit urgentie en die hebben een hogere slaagkans met een reden. Er zijn echter ook andere doelgroepen die niet vanuit urgentie, maar om andere redenen dat je daar toch wel een evenredige slaagkans wil krijgen zoals bijvoorbeeld voor gezinnen. Naast dus keuzevrijheid zoeken we toch ook wel een beetje de balans tussen keuzevrijheid en het werken aan evenredige slaagkansen. Derde uitgangspunt is beweging op de woningmarkt. We vinden het belangrijk om juist ook die beweging en doorstroming op de woningmarkt te faciliteren. Dat gaat deels ook over starters op de woningmarkt, maar bijvoorbeeld ook over huidige huurders die een volgende stap willen zetten. Te denken valt bijvoorbeeld aan senioren die naar een andere plek willen of een ander type woning. Het vierde uitgangspunt is de eerlijke verdeling van woongenot. Dat is wel een mooie, die is door de huurdersorganisaties toegevoegd aan de visie op woonruimteverdeling. We zijn gestart met vier uitgangspunten en daar is dit uitgangspunt vanuit hen aan toegevoegd. Het gaat eigenlijk over de leefbaarheid en de veerkracht in wijken en ook de differentiatie in type bewoners, type woningen. Deels doe je dat ook door wat je bouwt in buurten, maar deels in een woonruimteverdeling kun je ook kijken, als er een hoge druk staat op een bepaald complex of in een bepaalde buurt, of je daar vanuit woonruimteverdeling ook een positievere draai aan kan geven. De vijfde is transparantie en uitlegbaarheid. Misschien had ik daar ook wel mee moeten beginnen, maar je ziet een wirwar aan knikkers en je wil gewoon kunnen uitleggen, waarom de ene woningzoekende eerder aan bod komt dan een andere woningzoekende. Transparantie en uitlegbaarheid is dus daar, volgens mij, een heel belangrijk uitgangspunt in als je het hebt over woonruimte verdeelbeleid.

00:12:28

De heer Ubbens: Mag ik een vraag stellen? Wat is nu precies evenredige slaagkans?

00:12:38

Mevrouw Bennen: Je ziet nu bijvoorbeeld een groep gezinnen, die heeft een veel langere zoektijd dan als je het hebt over jongeren. Je wil dus niet gelijke slaagkansen dat is ook niet haalbaar, maar je wil ze wel meer in evenwicht hebben. We hebben een experiment met

voorrang voor gezinnen gedaan en op die manier wil je ervoor zorgen dat het meer in evenwicht komt, de verschillende slaagkansen voor de verschillende doelgroepen.

00:13:07

Mevrouw Bennen: Dat waren in het kort de vijf uitgangspunten vanuit de visie en vanuit daar hebben we eigenlijk verder gewerkt aan de uitwerking van spelregels en toewijzingscriteria, waarbij we elke keer kijken bij de spelregels of dat recht doet aan de visie waar we met z'n allen achter staan. Is dit leesbaar trouwens? Uitgangspunt is nog steeds het aanbodmodel. Dat was ook in alle voormalige gemeenten het geval en dat blijft ook zo. We willen de woningen aanbieden en woningzoekenden kunnen hier zelf op reageren. Het aanbod, alle woningen die leeg komen of bij mutaties worden in het reguliere woonruimte verdeelsysteem aangeboden. In Groningen hebben we het dan over Woningnet. Dan hebben we dat boven aan en degene die de langste inschrijftijd heeft, dus die als eerste is ingeschreven, krijgt de specifieke woning waarop ze reageren. Zo wordt het merendeel van de woningen aangeboden. Dan hebben we eventueel gelabelde woningen. Dan hebben we het bijvoorbeeld over jongerenwoningen, seniorenwoningen, gezinswoningen en rolstoelwoningen. Ik ga zometeen nog even iets specifieker op gezinswoningen in. Als je het over eventueel gelabelde woningen hebt, dan krijgt degene die tot die doelgroep behoort voorrang boven de reguliere woningzoekende. Iemand met een rolstoelindicatie krijgt voorrang boven reguliere woningzoekenden op een vrijgekomen rolstoelwoning. Hetzelfde geldt bijvoorbeeld bij Polaris in Paddepoel, ook daar hebben jongeren voorrang gekregen voor deze jongerenwoningen. Je hebt ook de woningzoekenden met urgentie. Ook die woningen worden allemaal aangeboden op Woningnet via het reguliere woonruimte verdeelsysteem, maar door extra punten krijgen zij voorrang op de reguliere woningzoekenden. Dan heb je het bijvoorbeeld over woningzoekenden met urgentie op basis van volkshuisvestelijke gronden, dus dat gaat om bijvoorbeeld de wijkvernieuwingssurgenten, een sociale indicatie, een medische indicatie of vergunninghouders. Hier in Groningen hebben we geregeld dat Woonurgentie Groningen, opgericht door de zes corporaties en de gemeente, urgentieaanvragen beoordeelt en als iemand urgentie krijgt, kunnen ze op basis van die urgentie reageren op het aanbod wat via Woningwet wordt aangeboden. Het merendeel gaat dus altijd via die bovenste lijn. Ik heb even gekeken, in 2019 zie je dat bijna 90 procent via die manier is toegewezen. Dan hieronder heb je een aantal uitzonderingen en dat zijn woningen die via bemiddeling, directe huur of loting worden aangeboden. Loting daar ga ik zometeen nog even iets specifieker op in. Dat gaat dan om woningen die bijvoorbeeld vijf keer zijn geweigerd, dus die vijf keer zijn aangeboden op Woningnet, de eerste woningzoekende die er op heeft gereageerd heeft de woning bekeken, maar niet geaccepteerd en dat is vijf keer gebeurd. Dan kan een woningcorporatie ervoor kiezen om het op een andere manier aan te gaan bieden, bijvoorbeeld via bemiddeling. Nieuwbouw is ook één van die uitzonderingen waarop het op een andere manier kan worden aangeboden en bij bijzondere omstandigheden. Dan hebben we het bijvoorbeeld over ernstige overlast. Wanneer er ernstige overlast is geweest in een specifieke woning, kan een woningcorporatie ervoor kiezen om het op een andere manier aan te bieden dan via Woningnet.

00:16:21

Voorzitter: U wilde het woord?

00:16:26

De heer Ram: Ja, ik heb een vraag.

00:16:28

Voorzitter: Een verduidelijkende vraag.

00:16:29

De heer Ram: Gelabelde woningen, begrijp ik. Je kan echter ook kiezen voor gelabelde categorieën woningzoekenden. Dat is een ander instrument. Waarom is hier gekozen voor gelabelde woningen?

00:16:44

Mevrouw Bennen: Ze komen samen, want je hebt én gelabelde woningen en gelabelde doelgroep en je zorgt ervoor dat die met elkaar gaan matchen. Je kunt dus ook zeggen inderdaad, de jongere is een doelgroep, maar die krijgen voorrang op de jongerenwoning, dus je moet een match hebben tussen de doelgroep en type woning.

00:17:03

Voorzitter: Meneer Huisman wil ook nog een vraag stellen.

00:17:05

De heer Huisman: Dank u wel, Voorzitter. Woningnet heeft een tijdje terug besloten om het puntensysteem weg te halen en naar een inschrijfdatum te gaan kijken, hoeveel jaar je actief bent. Ik hoor ook iets over een gecorrigeerde inschrijfdatum. Waarom is die verandering doorgevoerd en kunt u daar wat meer over vertellen?

00:17:31

Mevrouw Bennen: Ik ga zometeen even iets specifiek in op de woonduurpunten, want daar heeft die gecorrigeerde inschrijftijd ook mee te maken. Keuze om over te gaan op inschrijftijd, misschien kan Gea dat nog iets specifiek toelichten.

00:17:58

Mevrouw Reitsema: Dat was niet zozeer een keuze. Dat had te maken met het Woningnetsysteem zelf. Daar kwam een nieuwe versie van, het Woningnet BRB. Daar zijn wij op overgegaan, omdat het oude systeem ook niet meer in de lucht werd gehouden. Wij hebben wel de systematiek van die woonduurpunten behouden. Een gecorrigeerde inschrijfdatum wil dus eigenlijk alleen maar zeggen dat jouw inschrijfdatum fictief verder teruggezet wordt, waardoor je een vergelijkbare kans hebt als wanneer je extra punten had. Het is een beetje een technisch verhaal, maar het is niet een beleidsverandering geweest.

00:18:38

Voorzitter: Ik wil eventjes een punt van orde. We schijnen niet in de lucht te zijn. Moeten wij deze bijeenkomst even schorsen?

00:18:54

Spreker: [iemand spreekt zonder microfoon]

00:19:02

Voorzitter: Het is een beetje lastig omdat het niet meningsvormend is, maar beeldvormend denk ik misschien kunnen we gewoon doorgaan, want we hebben hier straks aansluitend ook nog weer een andere bijeenkomst.

00:19:12

De heer Van der Pol: Ja, ik zou zeggen de presentatie komt toch ook op het internet openbaar?

00:19:16

Voorzitter: Ja, goed maar er zit natuurlijk wel een heel verhaal omheen. Nee, dit wordt niet - We moeten het ermee doen. Ik kijk eventjes naar iedereen en dan gaan we gewoon door. U had een vraag.

00:19:43

De heer Dijk: Ja, dank u wel. Hoorde ik het nu net goed dat u zei dat uitzonderingen van het woonruimte verdeelsysteem bij nieuwbouw plaatsvindt? Aanbiedingen van nieuwbouw?

00:19:54

Mevrouw Bennen: Ja, klopt.

00:19:55

De heer Dijk: Waarom is dat?

00:19:56

Mevrouw Bennen: Dat is meer een keuze. Veel gaat wel via Woningnet, maar bijvoorbeeld wijkvernieuwingsurgente die weer teruggaan naar de plek waar ze eerder woonden gaan niet via Woningnet maar dat gaat op een andere manier.

00:20:09

De heer Dijk: Nee, oké.

00:20:19

Mevrouw Bennen: Ik wil vooral even ingaan op de belangrijkste veranderingen die wij voorstellen en dan ga ik ook gelijk even op de woonduurpunten in. Ooit zijn de woonduurpunten ingesteld in de stad Groningen voor de doorstroming van zittende huurders. Haren en Ten Boer hebben geen woonduurpunten. Mensen die nu in een corporatiewoning zitten in Groningen kunnen meer punten opbouwen, zodat ze wanneer ze willen kunnen doorstromen naar een andere woning. Daar zijn ze ooit voor ingezet. Deels hebben we gekeken naar de woonduurpunten, omdat de drie gemeenten samengaan naar één woonruimte verdeelsysteem, maar we hebben ook gekeken of die punten echt hun doel halen. In de praktijk zien we dat het doel van woonduurpunten onvoldoende behaald wordt en we zien dat de verschillen in slaagkansen tussen zittende huurders, dus huurders die nu in een corporatiewoning zitten, en starters op de woningmarkt steeds meer oploopt. Die verschillen worden steeds groter en dat maakt het voor starters op de woningmarkt steeds moeilijker om sneller aan een sociale huurwoning te komen. Ons voorstel is daarom ook vanuit het uitgangspunt van evenredige slaagkansen om de woonduurpunten af te gaan schaffen. Eén ding werd net al genoemd, vanuit Woningnet zijn we ook bezig dat het in plaats van om punten om inschrijfduur gaat. We willen ervoor zorgen dat op termijn dus die woonduurpunten worden afgeschaft. We zijn nu bezig met een overgangsregeling om enerzijds vanaf het moment dat we tot één woonruimte verdeelsysteem komen, er voor te zorgen dat iedereen een gelijke uitgangspositie heeft, dus dat de zittende huurders in Haren en Ten Boer met terugwerkende kracht woonduurpunten krijgen. Dat is één ding wat we gaan doen. Iedereen kan dat eenmalig activeren en vanuit daar willen we ervoor zorgen dat we die woningduurpunten gaan afschaffen.

00:22:02

De heer Van der Laan : Ja, misschien ben ik wat voorbarig hoor, maar aan wat voor overgangsregeling wordt er dan gedacht? Als ik het goed heb is het zo dat wanneer je een woning accepteert dat je je punten kwijt raakt. Stel, ik had bijvoorbeeld 20 punten en iemand zit bijvoorbeeld al 20 jaar in een sociale huurwoning. Hij heeft zich nooit ingeschreven, omdat hij denkt met die woonduurpunten spaar ik toch op halve kracht. Ja, die schrijft zich dan misschien net in met het idee van ik ga zoeken. Als je dan opeens die tien jaar inschrijving verliest, dan is dat wel heel hard, denk ik, daarom ben ik benieuwd naar wat de overgangstermijn is die men in gedachten heeft.

00:22:46

Mevrouw Bennen: Het idee is dat iedereen die nu een sociale huurwoning heeft in Haren en Ten Boer, in ieder geval die staan ingeschreven met terugwerkende kracht die woonduurpunten krijgt, dus in plaats van één punt anderhalf punt. Zittende huurders krijgen de kans om 1 jaar na ingang van dit beleid ook met terugwerkende kracht hun woonduurpunten te activeren. In dat geval zouden ze met terugwerkende kracht die woonduurpunten krijgen.

00:23:13

De heer Van der Laan : Als ik u zo begrijp, raak je als huurder ze dus in ieder geval niet kwijt. Misschien dat je ze niet meer opbouwt in de toekomst, maar wat je hebt raak je niet kwijt.

00:23:23

Mevrouw Bennen: Op termijn raak je het wel kwijt. We gaan een termijn met elkaar bepalen en we zitten nu te denken om een termijn van vijf jaar te doen. Dat mensen nog genoeg tijd hebben om die woonduurpunten te gaan verzilveren en na dat punt gaan we er voor zorgen dat ze voor iedereen worden afgeschafte. Dan gaan we terug naar de inschrijfdatum waarop je je ooit op Woningnet had ingeschreven en dan gaat het, dat wordt even heel technischer, maar dan gaat het om het moment van inschrijving en dan is het niet meer keer anderhalf dan heb je eigenlijk de startpositie weer terug. In die tussenperiode is het mogelijk om nog je woonduurpunten te verzilveren. Dat is één ding voor de afschaffing en we willen als startpunt ervoor zorgen dat iedereen de mogelijkheid krijgt om die woonduurpunten nog met terugwerkende kracht te activeren en op die manier er ook voor zorgen dat we een gelijkwaardige positie hebben tussen Haren, Ten Boer en Groningen.

00:24:12

Voorzitter: Ik wil jullie vragen om uitlegvragen te stellen, maar geen discussievragen daar hebben we straks genoeg tijd voor.

00:24:20

Mevrouw Bennen: Is het zo duidelijk? Ja? Oké. Dan de specifieke volgorde bepaling. Dat komt eigenlijk weer terug in het schema wat ik net had laten zien dat je voor een aantal type woningen op basis van een vaste volgordebepaling de woningen wil toewijzen. Dat geldt dus voor jongeren, ouderen, gezinnen en rolstoelwoningen. Wat nieuw is dat gezinnen hier onderdeel van zijn geworden. Dat komt eigenlijk vanuit het experiment met voorrang voor gezinnen dat we hebben gehad. Enerzijds om er voor te zorgen dat de slaagkans van gezinnen verbeterd wordt en anderzijds om ervoor te zorgen dat er in de gezinswoningen niet een eenpersoonshuishouding komt, maar dat je die ook beschikbaar wilt hebben voor

de gezinnen. Dat zijn eigenlijk de twee redenen en we zagen in het experiment al goede uitkomsten, waarvan we nu zeggen dan vinden we dat belangrijk om nu ook in dit beleid vast te gaan stellen. Even een voorbeeldje: een gezinswoning komt vrij, degene die er als eerste aanspraak op maakt is een gezin met urgentie, daarna komen de gezinnen zonder urgentie aan bod en daarna pas bijvoorbeeld een eenpersoonshuishouden met urgentie. Op die manier willen we ervoor zorgen dat we de gezinswoningen die er in Groningen zijn ook goed benutten. Binnen die groepen geldt dus nog steeds dat degene die de langste inschrijftijd heeft bovenaan komt te staan. Het volgende voorstel dat is loting. Het merendeel van de woningen blijven we nog steeds aan bieden via Woningnet. Bijna 90 procent in 2019 is via die manier toegewezen. Er is een vrije beleidsruimte vanuit de woningcorporaties om woningen via bemiddeling bijvoorbeeld aan te bieden. Ons voorstel is om daar ook het instrument loting aan toe te voegen. Waarom willen we dat graag? Vooral omdat het ook ruimte kan bieden aan evenredige slaagkansen en de beweging op de woningmarkt. Je ziet vooral dat bijvoorbeeld spoedzoekers; iemand die van ver buiten Groningen komt en nog nooit zich hier heeft ingeschreven, maar wel woonruimte hier in Groningen nodig heeft dat het heel moeilijk is om hier aan de bak te komen. Echter ook starters, die woonduurpunten zorgen er gewoon voor dat zittende huurders veel meer kans hebben op een woning. Door dit instrument willen we kijken wat het gaat doen voor deze twee doelgroepen. Het is een instrument om vooral te werken aan die evenredige slaagkansen, waarbij we het ook belangrijk vinden om goed te monitoren voor welke doelgroep dit helpt dit en of het ook bijdraagt aan onze uitgangspunten.

00:26:52

Voorzitter: Mevrouw Schoutens.

00:26:57

Mevrouw Schoutens: Kan je hier een voorbeeld van geven, want ik begrijp nog niet helemaal hoe dit praktisch werkt?

00:27:15

Mevrouw Bennen: Een corporatie kan ervoor kiezen dat ze een woning geschikt vinden om aan te bieden via loting. Dan kunnen mensen zich ook weer inschrijven, maar vooral ook mensen die bijvoorbeeld van buiten Groningen komen of starters op de woningmarkt die bijvoorbeeld nog maar een jaar staan ingeschreven en geen kans maken via het reguliere aanbodsysteem en op die manier een kans hebben. Het blijft natuurlijk wel een kans. Er is ook een hele grote kans dat je de woning niet krijgt, maar het kan een optie bieden voor die doelgroep om via loting een woning te krijgen. Het gaat dus om een heel specifiek deel van de woningen waarvoor dat kan gelden, maar het kan wel in de periode dat wij nog woonduurpunten hebben, een instrument zijn om ook aan deze doelgroep iets te bieden.

00:28:01

Voorzitter: Mevrouw Moorlag.

00:28:05

Mevrouw Moorlag: Dat gaat dan om die 10 procent en dat wordt nu gebruikt om toe te wijzen naar specifieke groepen die iets nodig hebben? Waar wordt dat nu dan precies voor gebruikt?

00:28:15

Mevrouw Bennen: Nu worden die woningen eigenlijk aangeboden via bijvoorbeeld bemiddeling of directe huur, omdat ze binnen die vrije beleidsruimte vallen en daar willen we dit instrument aan toevoegen.

00:28:28

Voorzitter: Meneer Huisman.

00:28:29

De heer Huisman: U zei net als de woning vijf keer wordt afgewezen, dan gaan we kijken of er een loting of zoiets kan gebeuren. Als ik echter op Woningnet kijk, dan zie ik dat er soms wel 80 tot 90 reacties zijn. Waarom gaan ze niet na vijf afwijzingen gewoon door naar nummer zes?

00:28:51

Mevrouw Reitsema: Dat gebeurt soms ook. Op het moment dat je een woning niet via het reguliere aanbod snel kwijt kan dan ga je kijken wat is er aan de hand? Is er iets met de woning waar we nog wat aan moeten doen? Het kan echter ook zijn dat er om andere redenen iets is en dan ga je kijken, ga ik dit via bemiddeling doen? Heb ik iemand in mijn portefeuille zitten waar ik die woning goed aan kwijt kan? Of ga ik hem op een andere manier aanbieden? Loting zou dan zo'n manier kunnen zijn. Het kan echter ook zijn dat je zegt, dit is zo toevallig de redenen van afwijzing, we bieden de woning nog vijf keer aan. Ja, dat kan ook.

00:29:44

Mevrouw Bennen: Dat waren de belangrijkste aanpassingen rondom woonruimte verdeelbeleid. Dan het urgentiebeleid. De huidige situatie is dat urgenten of 100 of 200 extra woonduurpunten krijgen en nu met die gecorrigeerde inschrijftijd. Wij hebben altijd onderscheid tussen wijkvernieuwingsurgenten en regulieren urgenten. Dat is gewoon een andere grondslag die eraan ligt, omdat wijkvernieuwingsurgenten met een reden op zoek moeten naar een andere woning en urgenten echt een noodzaak hebben om op korte termijn te zoeken naar een andere woning. Wat we eigenlijk gaan aanpassen is dat wijkvernieuwingsurgenten hun absolute voorrang behouden. Zij moeten weg uit de woning waar ze misschien al jaren wonen en we willen hun de vrijheid geven om op zoek te gaan naar een nieuwe geschikte woning of weer terug te keren naar de woning als de nieuwbouw er is. De overige urgenten krijgen zometeen een urgentieprofiel in plaats van extra woonduurpunten en binnen dat urgentieprofiel kunnen ze via Woningnet gaan zoeken en komen de woningen naar voren die passen bij dit profiel. Heb je bijvoorbeeld dat gezin met urgentie dan komen de gezinswoningen naar voren waarop zij kunnen reageren. Heb je het over eenpersoonshuishouden? Die krijgt een type woning dat past bij dat huishouden, bijvoorbeeld woningen met twee slaapkamers. Op die manier krijg je binnen dat profiel en binnen type woningen die daar worden aangeboden, dat die reguliere urgenten voorrang krijgen op de reguliere woningzoekenden. Altijd eerst wijkvernieuwingsurgenten, daarna de reguliere urgenten binnen hun woonprofiel en tenslotte de reguliere woningzoekenden. Hier is de grootste wijziging dat we afgaan van de woonduurpunten en we stappen over op urgentieprofielen. Binnen dat urgentieprofiel hebben urgenten nog steeds op Woningnet de keuzevrijheid om te gaan zoeken naar een geschikte woning.

00:31:40

De heer Dijk: Toch over lotingen. Ik snap de toegevoegde waarde van loting niet als je dit doet. Ik vind dit namelijk een forse verbetering ten opzichte van woonduurpunten. Ik snap alleen niet, als we al een enorm tekort hebben aan woningen voor iedereen zo ongeveer en je maakt profielen aan, wat dan nog de kans vergroot voor mensen om via loting ergens in te stromen. Ik snap het nut er dan niet van.

00:32:05

Mevrouw Bennen: Ja, loting is vooral voor spoedzoekers die geen kans hebben op urgentie. Mensen die bijvoorbeeld geen urgentie hebben, maar wel met spoed op zoek zijn naar een woning in Groningen.

00:32:17

Voorzitter: Als je net bent komen werken in Groningen, vanuit Amsterdam.

00:32:24

Mevrouw Bennen: Dit zijn echt de urgenten op basis van sociale indicatie, medische indicatie en vergunninghouders. Die spoedzoekers, ik snap de verwarring, dat is bijvoorbeeld iemand vanuit Amsterdam die met spoed woonruimte nodig heeft. Daar gaan we loting voor inzetten en hiervoor niet.

00:32:41

De heer Van der Laan : Even één ding en dan zal ik proberen niet in discussie te treden, want dat mag niet, maar -

00:32:47

Voorzitter: Je kunt het ook gewoon tot straks bewaren.

00:32:49

De heer Van der Laan : Ja, maar dat vind ik zo flauw, want dan is de presentatie voorbij en het momentum ook. Een informatieve vraag, want je had het net over sommige woningen die worden vijf keer geweigerd en dan komt het op 'direct te huur'. Even voor mijn beeld en misschien ook het beeld van de heer Dijk. Als het direct te huur is, dan betekent dat dus echt wie het eerst komt, wie het eerst maalt? Dus iemand kan bij wijze van spreken op Nijestee.nl de hele dag zitten te F5-en dan ... Er zullen vast mensen zijn die dat doen. Refreshen voor de mensen die F5 niet kennen, maar ik vind dat op zich wel een belangrijk ... Goed, ik zal me niet uitspreken over mijn mening over het verschil tussen die twee dingen, maar ik denk dat ik duidelijk ben.

00:33:30

De heer Van der Schaaf: Het lijkt alsof het bewust gecreëerd wordt, na vijf keer afwijzen hebben we mooi een woning die we op een andere manier kunnen toewijzen, maar het is natuurlijk het gevolg van het systeem dat we hebben. Er blijven altijd woningen, dat is net ook toegelicht, die op de één of andere manier moeilijk te verhuren zijn ten opzicht van de mensen die zich daarvoor hebben ingeschreven. Er is altijd een groep woningen en een groep woningzoekende die op één manier niet met elkaar matchen. Dat kan inderdaad met de F5-methode, via loting of via allerlei andere - Ja, maar dan komt het wel op neer. Ik bedoel, het is gewoon toeval voor een deel. Je kan toeval organiseren via loting of je kan het overlaten aan het vrije krachtenspel de machten. Waar deze groep woningen in het verleden, ook op uw verzoek als raad, voor gebruikt is, is voor mensen die niet in

aanmerking komen voor urgentie. Ik kan me nog de H.L. Wichersstraat herinneren waarop u bijvoorbeeld als raad zei, vind voor deze groep een oplossing en binnen het beleid was die oplossing er niet. Er was maar één manier, deze woningen die toevallig toen vrijkwamen daar in te zetten. Dat geeft aan dat je altijd een groep woningen overhoudt die je voor die gevallen nodig hebt, waarin het beleid niet voorziet. Die houdt je altijd en hoe je dat vervolgens toewijst daar moet je inderdaad een gesprek over hebben.

00:34:50

De heer Van der Laan : Een korte vraag, misschien voor de corporatie, want we hebben het nu heel veel over woningen vijf keer geweigerd. Heeft een corporatie misschien ook een keer onderzoek gedaan van wat zijn ongeveer de categorieën woningen en wanneer komt dat voor. Ik kan me voorstellen dat het soms toeval is, maar dat het in andere gevallen ... Ik zag ook een keer een advertentie op Nijestee dat er bijvoorbeeld zware overlast was. Is het eigenlijk altijd dezelfde reden? Wat kan ik me daarbij voorstellen qua beeld?

00:35:17

Mevrouw Reitsema: Dat wisselt nogal. Soms heeft het gewoon met een tegenvallende woning te maken dat men zegt, ik had verwacht dat het zus was, maar het is zo. Soms is de advertentie niet helemaal volledig en komen ze later ergens achter. Dat is dus heel wisselend. Het is niet één reden om daar heel makkelijk uiting aan te geven.

00:35:49

Mevrouw Bennen: Ik dacht misschien nog goed om even een paar voorbeelden te benoemen. Dit zijn echt wel specifieke voorbeelden. Het merendeel gaat inderdaad regulier via Woningnet en via de volgordebepaling die we net ook door hebben genomen. Een aantal dingen die we, vooral vanuit de vrije beleidsruimte, belangrijk vinden is het aandachtspunt dorpsbinding. De dorpen die komen zometeen op een groot woonruimte verdeelsysteem en als er een keer bijvoorbeeld in Woltersum een gezinswoning vrijkomt, is dat voor Woltersum heel belangrijk dat als daar vier woningzoekenden vanuit het dorp zijn die in het dorp willen blijven wonen dat zij daar voorrang op krijgen. We vinden het belangrijk om in die vrije beleidsruimte die ruimte wel te geven ook aan een woningcorporatie dat als er een keer een gezinswoning vrijkomt in Woltersum, dat ze ervoor kunnen kiezen om een woningzoekend gezin uit de voormalige gemeente Ten Boer voorrang te geven op bijvoorbeeld een gezin uit Groningen, vooral om ook die binding in de dorpen te behouden en ook de kans daarvoor gelijk te houden. Dat is een mogelijke uitzondering die binnen de vrije beleidsruimte valt. Loting hebben we volgens mij genoeg voorbeelden van besproken. De laatste is inderdaad het urgentieprofiel dat een gezin met urgentie dat op zoek is naar een woning door dat urgentieprofiel ook echt voorrang krijgen op de gezinswoningen en dat daarna de gezinnen zonder urgentie voorrang krijgen boven de reguliere woningzoekenden met urgentie.

00:37:19

Mevrouw Bennen: Dan het vervolg. Ik heb in het begin al even kort stilgestaan bij dat we bezig zijn met die overgangsregelingen. Het gaat vooral om een correctie in inschrijfduur en de correctie rondom de woonduurpunten. Daar zijn we nu mee bezig en in december leggen we daarvoor ook weer een adviesaanvraag bij de huurdersorganisaties neer, omdat we het belangrijk vinden dat juist ook de huurdersorganisaties achter dit beleid staan. Ondertussen zijn we wel bezig ook met de vertaling hiervan in de huisvestingsverordening, met als doel om die in april in de raad te bespreken. Als we het op die manier hebben vastgelegd, gaan

we achter de schermen al bezig om Woningnet ook op deze manier in te gaan richten, zodat we vanaf 1 juni ook live kunnen met Woningwet en dat op basis van deze manier de woningen in Groningen worden verdeeld. Er komt ook nog heel wat communicatie bij kijken, want er gaat best wel wat veranderen ook voor zittende huurders, maar ook voor woningzoekenden in de toekomst, dus daar zijn we ook druk mee bezig om daarover na te gaan denken. Dat was het rondom woonruimteverdeling en urgentiebeleid.

00:38:22

Voorzitter: Fijn, dankjewel. Zijn er nog vragen? Hebben we ze allemaal gehad, de vragen? We zijn ondertussen ook weer live trouwens. Ja, dat iedereen zich maar even weet te gedragen. Niemand meer vragen? Dit was een hele duidelijke - De heer Dijk.

00:38:44

De heer Dijk: Ik heb er wel één vraag, maar dat is ook een beetje een opmerking en een ervaring, want ik kreeg laatst, ik weet niet of het toeval is, maar deze presentatie en dit onderwerp kwam als een geschenk uit de hemel. Ik krijg namelijk de laatste weken van zo'n vijf huurders met urgentie voor wijkvernieuwing en dan gaat het niet per se over de wijkvernieuwingswijken maar waar gesloopt gaat worden, berichten dat ze heel moeilijk kunnen reageren op woningen op Woningnet omdat hun inkomen te laag is voor heel veel nieuwe huurwoningen, omdat vaak bij mutatie de huren ook stijgen. Mensen komen daardoor echt in de knel en dan zie ik keuzevrijheid staan en die mensen geven aan dat ze eigenlijk nergens op kunnen reageren, want als ze reageren is hun inkomen daarvoor te laag. Mijn vraag is dus eigenlijk, die mensen hebben urgentie, maar vervolgens komen ze bijna nergens voor in aanmerking. Sommigen zeggen echt dat het maand na maand niet lukt om ergens op te reageren. Ik heb daar geen oplossing voor gehoord.

00:39:54

Voorzitter: Misschien kan mevrouw Reitsema daarop reageren?

00:39:59

Mevrouw Reitsema: Ik herken wat u zegt. Dat heeft niet zozeer te maken met woonruimte verdeelbeleid, maar vooral met het passend toewijzen waar wij wettelijk gezien toe verplicht zijn. Dat betekent heel kort gezegd dat iemand met een inkomen onder de huurtoeslaggrens maar tot een bepaalde huurprijs mag huren, anders mogen wij die woning niet toewijzen. Daar hebben we als corporatie ook maar een hele kleine marge in, waarin we daar op mogen afwijken. Dat is namelijk 5 procent van onze toewijzingen, dus dat is ingewikkeld. Dat zie je ook juist gebeuren bij huurders die al heel lang in een woning hebben gewoond en waar natuurlijk de huurstijging veel lager is geweest dan waar mutaties zijn geweest. Natuurlijk proberen wij daar, als het mogelijk is, met maatwerk iets in te doen of op moment dat de tijd wij via bemiddeling een aanbod doen. Dat is ook verplicht dat wij ze een aanbod moeten doen. Het komt niet voor dat mensen dus geen nieuwe woning krijgen uiteindelijk, maar het is soms wel een ingewikkelde zoektocht.

00:41:11

De heer Dijk: Mijn vraag is dan dus, want dat maakt een urgentie van wijkvernieuwing voor sloop-nieuwbouw vind ik wezenlijk anders omdat een huurder daar niets, medisch ook niet, maar dan ook echt niets aan kan doen. Mijn vraag is waarom zou een woningbouwcorporatie dan niet zeggen, we gaan niet over tot een huurverhoging bij

mutatie? Dat is namelijk, volgens mij, wel ongeveer standaard dat dat gebeurt, als een huurder verhuist komt er bijna altijd een flink bedrag bovenop. Waarom kiezen corporaties daar niet voor? Dat zou ik namelijk logisch vinden als het gaat om urgentie bij wijkvernieuwing, want dat maakt de kans groter dat er woningen zijn die wel onder de passend toewijzing grens zitten.

00:41:55

Mevrouw Reitsema: De huurprijs van woningen wordt bepaald op basis van je huurbeleid. Dat wil niet altijd zeggen dat ze omhoog gaan, want juist in de afgelopen jaren zijn heel veel woningen, in ieder geval bij onze corporatie, ook wel naar beneden gegaan omdat het streefhuurpercentage aangepast is. Dat ga je dus niet standaard bij alle woningtoewijzingen voor wijkvernieuwingsurgenten ga je dat zomaar aanpassen, want dan kan je huurbeleid ook zo ongeveer loslaten. Wat je wel doet is wijkvernieuwingsurgenten absolute voorrang geven, dus op het moment dat ze ergens op reageren waar ze ook voor in aanmerking komen, krijgen ze ook echt absolute voorrang. Die uitzonderingspositie hebben ze dus absoluut en wordt het dan ingewikkeld dan gaan wij echt kijken naar maatwerk. Het zijn dus wel een aantal stappen die we doorlopen en uiteindelijk kan het de keuze zijn om een huurprijs bijvoorbeeld te verlagen als dat echt niet anders kan, maar we willen het wel eerst via de reguliere route proberen.

00:43:01

Mevrouw Bennen: De heer Dijk.

00:43:06

De heer Dijk: Ik zou het voor mijn afwegingen echt interessant vinden om te zien over hoeveel mensen het gaat, want u hoeft echt niet als woningbouwcorporatie het hele huurprijsbeleid om te gooien als het gaat om mensen met urgentie voor wijkvernieuwing of sloop-nieuwbouw. Ik zou het best wel interessant vinden om te weten over hoeveel mensen het dan gaat, want ik zou in principe er zelf voor willen pleiten om wel voor alle urgenten met wijkvernieuwing de huurprijs niet omhoog te laten gaan. Dat zou het aanbod voor mensen die moeten verhuizen door wijkvernieuwing in ieder geval een stuk groter maken, dus ik ben heel erg benieuwd naar de gegevens daar achter en wat dat zou betekenen voor woningbouwcorporaties.

00:43:53

Voorzitter: Dit was meer een statement dan een vraag. Of dat kan?

00:44:05

Mevrouw Reitsema: Wij hebben die gegevens nu niet zo paraat natuurlijk, maar ja.

00:44:10

Voorzitter: Dit schetst ook meteen het probleem dat mensen als ze in een sloop-nieuwbouwwijk wonen, bijna nooit meer terug kunnen komen in die wijk.

00:44:20

Mevrouw Reitsema: Nee, dat is niet altijd zo, want wij -

00:44:22

Voorzitter: Nee, niet altijd maar mensen met een kleine portemonnee of die afhankelijk zijn van -

00:44:28

Mevrouw Reitsema: Wanneer wij een nieuw bouwen, bouwen wij natuurlijk ook heel bewust woningen onder aftoppingsgrenzen. Nieuwe woningen krijgen niet altijd de maximum huur.

00:44:37

Voorzitter: Ja, u mag het zeggen, meneer de wethouder.

00:44:41

De heer Van der Schaaf: Nee, even om een misverstand te voorkomen. Volgens mij, hebben wij als uitgangspunten altijd dat bij wijkvernieuwing mensen de mogelijkheid moeten hebben om terug te keren in de wijk. Ik lees wel eens in kranten in Amsterdam dat het allemaal niet kan, maar hier in Groningen is dat wel echt het uitgangspunt. Het zijn echt uitzonderingen als dat niet lukt. Ten tweede denk ik dat de vraag of wij dit in beeld kunnen brengen goed is. Even goed kijken hoe vaak komt dit voor en dat we dan ook in beeld brengen hoe de corporaties in het algemeen daar mee om gaan. Het derde is denk ik, dat werd net ook net even gezegd, in het sociaal plan wat we hanteren voor wijkvernieuwing staat dat uiteindelijk de corporatie ook een passend aanbod moet doen aan een huurder die moet vertrekken wegens wijkvernieuwing. Als hij of zij dus niet zelf iets kan vinden dan moet de coöperatie altijd iets doen wat past. Er is dus altijd het slot op de deur dat het uiteindelijk goed komt, maar we gaan even in beeld hoe het in de praktijk gaat en hoe corporaties daarmee omgaan.

00:45:36

Mevrouw Bennen: Goed. Meer vragen? Meneer Ram.

00:45:42

De heer Ram: Het is voor mij nog niet helemaal helder. Het beleid wordt geharmoniseerd voor Ten Boer en Haren. Wat zijn nu de voor- en nadelen voor de woningzoekenden in Ten Boer en Haren? Kan dat duidelijk worden gemaakt?

00:46:16

Mevrouw Bennen: We willen dat de uitgangspositie gelijk wordt, dus je wil geen voordelen voor de stad Groningen ten opzichte van Haren en Ten Boer en andersom. Wat zometeen het geval is, is dat woningzoekenden in Ten Boer als ze willen eventueel ook op aanbod in Groningen zouden kunnen reageren en Haren ook richting Ten Boer kan gaan. We hebben ook wel advies ingewonnen over hoe vaak dat gebeurt. Er zijn wel meerdere gemeenten die samen zijn gegaan. In Drenthe zijn ze samen gegaan op Drenthe Huurt, dus verschillende woningcorporaties die hun aanbod nu op één website neerzetten. Eigenlijk zie je dat woningzoekenden toch gericht op zoek zijn in de omgeving waarin ze ook al ingeschreven staan. Nu kan je namelijk ook al vanuit Groningen, als ik eventueel ook in Ten Boer zou willen wonen, had ik me ook al bij Wierden En Borgen kunnen inschrijven. Het gevoel en de ervaring is dus dat meestal die onderlinge verhuisbewegingen best wel meevallen. Eventueel kan het aan het begin als je het echt samenvoegt nog wel eens wat groter zijn, maar op termijn kiezen mensen toch waar ze ook eerder al ingeschreven stonden om daar op zoek te gaan naar een geschikte woning.

00:47:25

De heer Ram: Dat is een deel van het antwoord op de vraag. Mijn vraag is meer: er is nu een

huidige situatie voor de woningzoekenden in Ten Boer en Haren en die wordt nu geharmoniseerd. Zitten daar nog voor- en nadelen aan voor hun, voor die groep, op dit moment? De voordelen heb ik nu gehoord, maar zijn er ook nadelen voor deze woningzoekenden?

00:47:47

Mevrouw Bennen: We zijn vooral heel erg op zoek gegaan, omdat we geen nadelen willen hebben voor de dorpen en dat was ook een oproep vanuit de huurdersorganisaties. Als we het hebben over een correctieregeling op inschrijfduur, de dorpen moeten er niet minder van worden of dat ze worden overlopen door woningzoekenden uit de stad. We zijn ook bezig met een correctieregeling, waarbij we aan het uitzoeken zijn wat is de gemiddelde inschrijfduur bij Wierden en Borgen van de woningzoekenden en de gemiddelde inschrijfduur in Groningen. Dat we de woningzoekenden in Ten Boer willen compenseren als zij reageren op een woning in bijvoorbeeld Ten Post en dat zij hun rechten behouden en dus niet kunnen worden ingehaald door een woningzoekenden uit de stad. Op die manier met zo'n correctieregeling, gaan we ervoor zorgen dat de rechten behouden worden van de mensen die nu al ingeschreven staan in Ten Boer. Dan ga je dus compenseren op woningniveau; je maakt een combinatie tussen waar de woning staat en de woningzoekende waar die altijd stond ingeschreven en daar ga je die correctie op baseren.

00:48:45

Voorzitter: U wil daar nog even op reageren? Je hoeft het kaartje maar één keer te gebruiken en daarna niet meer, dan doet het het gewoon.

00:48:56

Mevrouw Reitsema: Bij mij niet. Even ter verduidelijking, als je bijvoorbeeld nu in Ten Boer woont en je staat ingeschreven en je reageert op een woning dan zou je kunnen zeggen dat je met gemiddeld, ik weet niet of ik de cijfers helemaal goed zeg, drie jaar inschrijftijd redelijk veel kans maakt op een woning. Als je dat hier in de stad doet, moet je minstens 4 of 5 jaar ingeschreven staan, dus dat verschil wil je rechte trekken. Dat als mensen in Ten Boer nu opnieuw willen reageren op een woning in Ten Boer, dat ze dan niet ingehaald worden door iemand die al vijf jaar ingestaan ingeschreven staat in Groningen.

00:49:43

Voorzitter: Ik kijk even rond. Zijn er nog meer vragen? Jammer, u had van die leuke creatieve gedachten bij de herindeling. Mevrouw Reitsema, u bent hier en u heeft het hele verhaal gehoord van Eva, waarvoor dank, maar heeft u nog iets toe te voegen vanuit de zijde van de corporaties? Iets waarvan u denkt, dit wil ik toch nog even onder de aandacht brengen of dit vind ik wel belangrijk? Of hebben we het totaalplaatje wel gekregen?

00:50:19

Mevrouw Reitsema: Wij hebben natuurlijk heel nauw samengewerkt de afgelopen maanden aan dit nieuwe beleid, aan deze nieuwe visie. Wij hebben dit ook samen voorbereid, dus ik denk dat het heel volledig is geweest.

00:50:30

Voorzitter: Ja, volgens mij was het ook een goed verhaal, maar de heer Dijk heeft natuurlijk altijd nog een kleine nabrand.

00:50:39

De heer Dijk: Als we hier echt een beslissing over moeten gaan nemen over dit soort dingen, dat zal vast nog komen, maar voor het experiment van loting ontgaat mij nog echt een klein beetje wat nu het grote voordeel daarvan is ten opzichte van alle andere manieren om gepaste woningen aan mensen toe te wijzen. Ik vind dat echt wel een beetje een lastige. Ik heb het nog niet helemaal helder, wat nu het grote voordeel eraan is.

00:51:06

Voorzitter: U heeft nog tijd om erover na te denken. Ik kijk even rond. Niemand meer? Wil de wethouder nog iets zeggen?

00:51:21

De heer Van der Schaaf: Ik denk even samenvattend dat het goed is dat we op het punt van de loting nog even specifiek terugkomen. Ik kan me van de vorige keer in de gemeenteraad van Groningen herinneren dat daar ook stevige discussie over was. Een keer goed uitleggen van waar gaat het over en welk deel van de woningen, het is maar een klein deel, en wat nu de toegevoegde waarde is? Zoals de heer Dijk ook al zei, dus dat zullen wij doen en dan kunt u daar gewoon een afweging in maken. De informatie over de wijkvernieuwingssurgenten zullen we u geven, maar ik heb het idee dat er goede punten zijn besproken en de vragen zijn gesteld. Wij gaan aan de slag met het verder uitwerken van deze uitgangspunten en we hebben gehoord waar de discussie zit en komen daar op terug.

00:52:00

Mevrouw Bennen: Dan wachten wij op het ambitiekader en prestatieafspraken. Meneer Ubbens.

00:52:07

De heer Ubbens: Als we toch aan het afronden zijn, waar ik nog wel mee zit is: de kern van het probleem is of je het nu via loting of toewijzing, hoe je het ook wil noemen, er is een tekort aan sociale huurwoningen. Hoe groot is dat tekort nu? We kunnen aan de achterkant namelijk van alles proberen op te lossen met punten en wachten en loten et cetera, maar hoe groot is het tekort aan sociale huurwoningen in Groningen? Wanneer zouden we dan maar dit systeem misschien helemaal niet meer nodig hebben?

00:52:38

Voorzitter: Wie wil daar graag een antwoord op geven?

00:52:40

De heer Van der Schaaf: Ik zal een poging doen. Het is lastig om dat in een aantal te vatten. Op zich heeft de heer Ubbens natuurlijk allemaal gelijk, want hoe je het woonruimte verdeelmodel ook doet, er komen niet meer of minder woningen van. Uiteindelijk blijft het woningtekort gelijk. Wat je doet is dat je de schaarse woningen op een zo eerlijk mogelijke manier verdeelt. Wat eerlijk is, bepalen we hier met elkaar en dat zijn die uitgangspunten. Daar kun je verschillende keuzes in maken. Ook in het model waarop je die eerlijkheid organiseert kun je nog een keuze maken. We hebben hier al jarenlang het aanbodmodel, maar het kan ook anders. Vroeger had je het distributiemodel dan was het de corporatiedirecteur die zei, deze woning daar hoort deze bewoner bij. Nog verder terug had je de wethouder die dat deed, geloof ik. Ik heb nog gepoogd dat systeem terug te krijgen, maar daar was geen draagvlak voor. Dat zijn dus de keuzes die je maakt, maar uiteindelijk

komen er niet meer woningen van. We hebben in de woonvisie een becijfering gemaakt van wat er op basis van het woononderzoek op dat moment beschikbaar was, wat de jaarlijkse toevoeging van het aantal sociale huurwoningen zou moeten zijn om aan de ene kant de groei bij te houden en aan de andere kant het tekort in te lopen. Ik ga geen getal noemen, maar als we dat jaar in jaar uit halen en de omstandigheden blijven gelijk, dan zou je toch in een jaar of tien het tekort moeten hebben ingelopen. Je ziet echter nu feitelijk de wachttijden alleen maar stijgen, dus het tekort loopt blijkbaar nog op.

00:54:13

Voorzitter: Met deze, opwekkende woorden kan ik het niet noemen, maar deze afsluitende woorden -

00:54:18

Spreker: Niet iedereen hoeft in een sociale huurwoning.

00:54:20

Voorzitter: Nee, daar heb je gelijk in, maar die is misschien wel het meest schrijnende in de sociale huur. Goed, wij gaan deze bijeenkomst afsluiten en wij wachten tot alle stukken bij ons komen en dan hebben we het er nog een keer over. Dank u wel voor uw aandacht en veel plezier bij de volgende meeting, denk ik.

00:39:49

Inspreker : - ook voor zorgen dat er niet altijd een éénpersoonshuishouding komt, maar dat je die ook beschikbaar wilt [geen geluid]. Even een voorbeeldje: een gezinswoning komt vrij. Diegene die als eerste aanspraak op maakt is een gezin met urgentie. Daarna komen de gezinnen aan bod zonder urgentie en daarna pas dus bijvoorbeeld een éénpersoonshuishouden met urgentie is. Op die manier willen we ervoor zorgen dat we de gezinswoningen die er in Groningen zijn ook goed benutten. Binnen die groepen geldt dus nog steeds dat degene die de langste inschrijftijd heeft bovenaan komt te staan. Dan het volgende voorstel: dat is loting. Het merendeel van de woningen blijven we nog steeds aanbieden via Woningnet. Bijna negentig procent in 2019 is via die manier toegewezen. Er is een vrije beleidsruimte vanuit de woningcorporaties om woningen via bemiddeling bijvoorbeeld aan te bieden. Ons voorstel is om daar ook het instrument looninlichting aan toe te voegen. Waarom willen we dat graag? Omdat het vooral ook ruimte kan bieden aan evenredige slaagkansen en aan de beweging op de woningmarkt. Je ziet vooral dat het bijvoorbeeld voor spoedzoekers - iemand die van ver buiten Groningen komt, nog nooit zich hier heeft ingeschreven maar wel woonruimte hier in Groningen nodig heeft - heel moeilijk is om hier aan de bak te komen. Maar bijvoorbeeld ook starters: die woonduurpunten zorgen ervoor dat zittende huurders veel meer kans hebben op een woning. Met dit instrument willen we kijken wat het gaat doen voor deze twee doelgroepen. Het is een instrument om vooral te werken aan evenredige slaagkansen en waarbij we het ook belangrijk vinden om goed te monitoren voor welke doelgroep helpt dit en draagt dit ook bij aan onze uitgangspunten.

00:45:03

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Lieke.

00:45:03

Mevrouw Schoutens : Kan je hier een voorbeeld van geven? Ik begrijp nog niet helemaal hoe dit praktisch werkt.

00:45:26

Inspreker : Dan kan de corporatie ervoor kiezen om deze woning aan te bieden via loting. Daar kunnen mensen ook zich weer inschrijven. Maar vooral ook mensen die bijvoorbeeld van buiten Groningen komen of starters op de woningmarkt die bijvoorbeeld nog maar een jaar staan ingeschreven en geen kans maken via het reguliere aanbodsysteem. Het blijft natuurlijk wel een kans. Er is ook een hele grote kans dat je de woning niet krijgt, maar het kan een optie bieden voor die doelgroep om via loting dan een woning te krijgen. Het gaat om een heel specifiek deel van de woningen waarvoor dat kan gelden. Het kan wel in de tussenperiode dat wij nog woonduurpunten hebben, een instrument zijn om ook aan deze doelgroep iets te bieden.

00:46:10

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Mevrouw Moorlag.

00:46:14

Mevrouw Moorlag : Dat gaat dan om die tien procent. Dat wordt nu gebruikt om toe te wijzen naar specifieke groepen die iets nodig hebben? Of waar wordt dat nu dan precies voor gebruikt?

00:46:24

Inspreker : Nu worden die woningen aangeboden via bijvoorbeeld bemiddeling of directe huur, omdat ze binnen die vrije beleidsruimte vallen. Daar willen we dit instrument aan toevoegen.

00:46:36

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Meneer Huisman.

00:46:38

De heer Huisman: U zei net dat als de woning vijf keer wordt afgewezen, dan gaan we dus kijken of er een loting of zoiets kan gebeuren. Maar als ik even op Woningnet kijk, dan zie ik dat er soms wel tachtig tot negentig reacties zijn. Waarom gaan ze niet na vijf afwijzingen gewoon door naar nummer zes?

00:46:52

Inspreker 2 - Mevrouw Reitsma : Dat gebeurt soms ook. Op het moment dat je een woning niet via het reguliere aanbod snel kwijt kan, dan ga je kijken: wat is er aan de hand? Is er iets met die woning waar we nog wat aan moeten doen? Maar het kan ook zijn dat er om een andere reden iets is. Dan ga je kijken: ga ik dit via bemiddeling doen? Heb ik iemand in mijn portefeuille zitten waar ik die woning goed aan kwijt kan? Of ga ik hem op een andere manier aanbieden? Een loting zou dan zo'n manier kunnen zijn. Maar het kan ook zijn dat je zegt: "Dit is zo toevallig - de reden van afwijzen - we hebben hem nog vijf keer aan". Dat kan ook. Ja.

00:47:51

Inspreker : Ik ga verder. Dat waren even de belangrijkste aanpassingen rondom woonruimteverdeling beleid. Dan urgentiebeleid. De huidige situatie is dat urgente of honderd of tweehonderd extra woonduurpunten nu krijgen. En nu met inschrijftijd die gecorrigeerde inschrijftijd. Wij hebben altijd onderscheid tussen wijkvernieuwingsurgenten en regulieren urgenten. Dat is een andere grondslag die eraan ligt omdat wijkvernieuwingsurgenten met een reden op zoek moeten naar een andere woning. En urgenten echt een noodzaak hebben om op korte termijn te zoeken naar een andere woning. Wat we eigenlijk gaan aanpassen is: wijkvernieuwingsurgenten behouden hun absolute voorrang. Zij moeten weg uit hun woning waar ze misschien al jaren woonden en we willen hun de vrijheid geven om op zoek te gaan naar een nieuwe geschikte woning of om weer terug te keren naar de woning als de nieuwbouw er is. De overige urgenten krijgen zo meteen een urgentieprofiel in plaats van extra woonduurpunten. Binnen dat urgentieprofiel waarop ze via Woningnet kunnen gaan zoeken, komen de woningen naar voren die ook passen binnen dit profiel. Heb je bijvoorbeeld dat gezin die urgentie heeft, dan komen er gezinswoningen naar voren waarop zij kunnen reageren. Heb je het over eenpersoonshuishoudens: die krijgt een urgentieprofiel die past bij dat huishouden, bijvoorbeeld woningen met twee slaapkamers. Op die manier krijgen, binnen dat profiel en binnen de type woningen die worden aangeboden, die reguliere urgenten voorrang op de reguliere woningzoekenden. Dus altijd eerst wijkvernieuwingsurgenten, daarna reguliere urgenten binnen hun woonprofiel en daarna de reguliere woningzoekenden. Dus hier is de grootste wijziging: we gaan af van de woonduurpunten en we stappen over op urgentieprofielen. Binnen dat urgentieprofiel hebben urgenten nog steeds op Woningnet de keuzevrijheid om te gaan zoeken naar een geschikte woning.

00:49:48

De heer Dijk : Toch over loting en dit. Ik snap de toegevoegde waarde van loting niet als je dit doet. Ik denk dat het een forse verbetering is ten opzichte van woonduurpunten. Ik snap alleen niet als we al een enorm tekort hebben aan woningen voor iedereen zo ongeveer en je maakt profielen aan, wat dan nog de kans vergroot voor mensen om via loting ergens in te stromen? Ik snap het nut er dan niet van.

00:50:13

Inspreker : Loting is vooral voor spoedzoekers die geen kans hebben op urgentie. Die geen urgentie hebben, maar wel met spoed op zoek zijn naar een woning in Groningen.

00:50:26

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Maar als je net bent komen werken in Groningen vanuit Amsterdam-

00:50:33

-: [onhoorbaar]

00:50:34

Inspreker : Dit zijn echte urgenten op basis van sociale indicatie, medische indicatie, vergunninghouders. Die spoedzoekers - ik snap de verwarring - dat is bijvoorbeeld iemand vanuit Amsterdam die met spoed woonruimte nodig heeft. Daar gaan we loting voor inzetten en hiervoor niet.

00:50:50

De heer van der Laan : Er is één ding. Ik zal proberen niet in discussie te treden, want dat mag niet.

00:50:56

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Je kunt hem ook tot straks bewaren.

00:50:58

De heer van der Laan : Maar dat vind ik zo flauw, want dan is de presentatie en het momentum voorbij. Het is ook een informatieve vraag: je had het net over dat sommige woningen vijf keer worden geweigerd en dan komt er direct op 'te huur'. Even voor mijn beeld en misschien ook het beeld van de heer Dijk: als het direct te huur is, dan betekent dat dus echt wie het eerst die komt het eerst maalt? Dus iemand kan bij wijze van spreken op Nijestee punt nl zitten, de hele dag zitten te F5' en er zullen vast mensen zijn die dat doen.

00:51:24

-: [onhoorbaar]

00:51:25

De heer van der Laan : Refreshen voor de mensen die F5 niet kennen. Ik zal mijn mening niet uitspreken over het verschil tussen die twee dingen, maar ik denk dat ik duidelijk ben.

00:51:38

De heer van der Schaaf : Het lijkt alsof het bewust gecreëerd wordt. Na vijf keer afwijzen hebben we een mooie woning die we een ander kunnen toewijzen. Het is natuurlijk een gevolg van het systeem dat we hebben. Er blijven altijd woning - dat is ook net toegelicht hier - die op de één of andere manier moeilijk te verhuren zijn ten opzichte van de mensen die zich daarvoor hebben ingeschreven. Er zal altijd een groep woningen en een groep

woningzoekenden zijn die op een manier met elkaar matchen. Dat kan inderdaad via de F5 manier, via loting, via allerlei andere. Daar komt het wel op neer. Ik bedoel: het is gewoon toeval voor een deel. Je kan toeval organiseren via loting of je kan het overlaten aan het vrije krachtenspel der machten. Maar deze groep woningen werd natuurlijk ook wel eens in het verleden - ook op uw verzoek, zeg ik even als uw raad - gebruikt voor mensen die niet aanmerking komen voor urgentie. Ik kan me nog de Hardewikerstraat herinneren, waarop u als raad zei: [onhoorbaar] oplossen. Binnen het beleid was die oplossing er niet. Er was maar één manier: deze woningen die toevallig dan gelijk kwamen, daarvoor in te zetten. Dat geeft wel aan dat je altijd een groep woningen overhoudt die je voor die gevallen nodig hebt waarin het beleid niet voorziet. Die houdt je altijd. Hoe je dat vervolgens toewijst, daar moet je inderdaad een gesprek over hebben.

00:52:58

De heer van der Laan : Ik dacht een korte vraag misschien voor de corporatie, want we hebben nu heel veel over woningen vijf keer geweigerd: heeft de corporatie misschien ook een keer onderzoek gedaan van wat zijn ongeveer de categorieën woningen en wanneer komt dat voor? Ik kan me voorstellen dat het soms toeval is. Maar ik zag ook een keer een advertentie op Nijestee dat er bijvoorbeeld zware overlast was. Is het altijd dezelfde reden ongeveer? Wat kan ik me daarbij voorstellen qua beeld?

00:53:26

Inspreker 2 - Mevrouw Reitsma : Dat wisselt nogal. Soms heeft het met een tegenvallende woning te maken. Dat men zegt: "Ik had verwacht dat het zus was, maar het is zo". Soms is de advertentie niet helemaal volledig, komen ze ergens achter. Dat is heel wisselend. Dat is niet één reden om daar heel makkelijk een uiting aan te geven.

00:53:50

Inspreker : Ik dacht misschien nog goed om even een paar voorbeelden te benoemen. Dit zijn echt wel specifieke voorbeelden. Het merendeel gaat regulier via Woningnet en via de volgordebepaling die we net ook door hebben genomen. Een aantal dingen die we vooral vanuit de vrije beleidsruimte belangrijk vinden, is het aandachtspunt dorpsbinding. De dorpen komen zometeen op een groot woonruimte verdeelsysteem. Als daar bijvoorbeeld in Woltersum een keer een gezinswoning vrijkomt, is dat voor Woltersum heel belangrijk als daar vier woningzoekenden vanuit het dorp zijn die in het dorp willen blijven wonen, dat zij daar voorrang op krijgen. We vinden het belangrijk om in die vrije beleidsruimte die ruimte wel te geven aan een woningcorporatie dat als er een keer een gezinswoning vrijkomt in Woltersum, dat ze ervoor kunnen kiezen om voormalige woningzoekenden uit de gemeente Ten Boer voorrang te geven op bijvoorbeeld een gezin uit Groningen. Om vooral ook die binding in de dorpen te behouden en ook de kans daar voor gelijk te houden. Dat is een mogelijke uitzondering die binnen de vrije beleidsruimte valt. Van loting hebben we volgens mij genoeg voorbeelden besproken. De laatste is dat urgentieprofiel: dat een gezin die met spoed op zoek is naar een woning doordat urgentieprofiel ook echt voorrang krijgen op de gezinswoningen. En daarna de gezinnen voorrang krijgen boven de reguliere woningzoekenden met urgentie. Dan het vervolg. Waar ik aan het begin ook al even kort bij stil heb gestaan is dat we bezig zijn met die overgangsregelingen. Dat gaat vooral om een correctie op inschrijfduur en de correctie rondom de woonduurpunten. Daar zijn we nu mee bezig en in december leggen we daar ook weer een adviesaanvraag bij de

huurdersorganisaties neer, omdat we het belangrijk vinden dat juist ook de huurdersorganisaties achter dit beleid staan. Ondertussen zijn we wel bezig met de vertaling hiervan in de huisvestingsverordening, met als doel om die in april in de raad te bespreken. Als we het op die manier hebben vastgelegd, gaan we achter de schermen al bezig om woningen op deze manier in te gaan richten, zodat we vanaf één juni ook live kunnen met Woningnet en dat op basis van deze manier de woningen in Groningen worden verdeeld. Daar komt ook nog heel wat communicatie bij kijken, want er gaat best wel wat veranderen. Ook voor zittende huurders, maar ook voor in de toekomst woningzoekenden. Dus daar zijn we ook druk mee bezig om daarover na te gaan denken. Dat was het rondom woonruimteverdeling en urgentiebeleid.

00:56:30

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Dankjewel. Zijn er nog vragen? Jullie hebben alle vragen gehad. We zijn ondertussen ook weer live trouwens. Dat iedereen zich maar even weet te gedragen. Niemand meer vragen? Dit was heel duidelijk? Jim.

00:56:52

De heer Dijk : Ik heb nog wel één vraag, maar het is ook een beetje een opmerking en een ervaring. Ik kreeg de laatste - ik weet niet of het toeval is, maar deze presentatie en het onderwerp kwamen uit de lucht vallen als een geschenk uit de hemel - weken van zo'n vijf huurders met urgentie voor wijkvernieuwing - dan gaat het niet per se over de wijkvernieuwingswerken waar gesloopt gaat worden - berichten dat ze heel moeilijk kunnen reageren op Woningnet omdat hun inkomen te laag is voor heel veel nieuwe huurwoningen. Vaak stijgen de huren bij mutatie ook. Mensen komen daardoor in de knel. Dan zie ik keuzevrijheid staan. Die mensen geven aan: "Ik kan nergens op reageren. Want als ik ergens op reageer is mijn inkomen daarvoor te laag". Dus mijn vraag is: die mensen hebben urgentie, maar vervolgens komen ze bijna nergens bijna voor in aanmerking. Sommigen zeggen: "Ik kijk en maand na maand lukt het niet eens om ergens op te reageren". Ik heb daar nog geen oplossing voor gehoord.

00:58:03

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Misschien kan mevrouw Reitsma daarop reageren.

00:58:08

Inspreker 2 - Mevrouw Reitsma : Ik herken wat je zegt. Het heeft niet zozeer te maken met woonruimteverdeeld beleid, maar vooral met het passend toewijzen waar wij toe verplicht zijn, wettelijk gezien. Dat betekent heel kort gezegd: dat iemand met een inkomen onder de huurtoeslaggrens maar tot een bepaalde huurprijs mag huren. Anders mogen wij die woning niet toewijzen. Daar hebben we als corporatie ook maar een hele kleine marge in, waarin we daarop mogen afwijken. Dat is namelijk vijf procent van onze toewijzingen. Dus dat is ingewikkeld. Ook juist zie je dat gebeuren bij huurders die al heel lang in een woning hebben gewoond, waar natuurlijk de huurstijging veel lager is geweest dan waar mutaties zijn geweest. Natuurlijk proberen wij daar - als het mogelijk is - met maatwerk iets in te doen. Of op het moment dat de tijd dringt, wij dan ook wel via bemiddeling een aanbod moeten doen. Dat is ook verplicht: dat wij ze een aanbod moeten doen. Dus ja, het komt niet voor dat mensen dan niet een nieuwe woning krijgen uiteindelijk, maar het is wel een ingewikkelde zoektocht soms.

00:59:22

De heer Dijk : Een urgentie van wijkvernieuwing voor sloopnieuwbouw, vind ik wezenlijk anders omdat een huurder daar niet veel - ook niet medisch - niks aan kan doen. Mijn vraag is: waarom zou een woningbouwcorporatie dan niet zeggen: "We gaan niet over tot huurverhoging bij mutatie"? Dat is volgens mij wel ongeveer standaard dat dat gebeurt: als een verhuurder verhuist, komt er altijd een flink bedrag bovenop. Waarom kiezen corporaties daar niet voor? Dat zou ik logisch vinden als het gaat om urgentie bij wijkvernieuwing. Dat maakt de kans groter dat er woningen zijn die wel onder de passende toewijsgrens zitten.

01:00:04

Inspreker 2 - Mevrouw Reitsma : De huurprijs van woningen wordt bepaald op basis van je huurbeleid. Dat wil niet altijd zeggen dat ze omhoog gaan. Juist in de afgelopen jaren zijn heel veel woningen - in ieder geval bij onze corporatie - ook wel naar beneden gegaan omdat het strevingspercentage aangepast is. Dus dat ga je niet standaard bij alle woningtoewijzingen voor wijkvernieuwingsurgenten zomaar aanpassen, want dan kan je het huurbeleid ook zo ongeveer loslaten. Wat je wel doet is: wijkvernieuwingsurgenten absolute voorrang geven. Dus op moment dat ze ergens op reageren - waar ze ook wel voor in aanmerking komen - krijgen ze ook echt absolute voorrang. Die uitzonderingspositie hebben ze absoluut. Wordt het dan ingewikkeld, gaan wij echt kijken naar maatwerk. Dus het zijn wel een aantal stappen die we doorlopen. Uiteindelijk kan het de keuze zijn om de huurprijs bijvoorbeeld te verlagen, als dat echt niet anders kan. Maar we willen het wel eerst via de reguliere route proberen.

01:01:15

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Doe maar Jim.

01:01:16

De heer Dijk : Ik zou het voor mijn afwegingen echt interessant vinden om te zien over hoeveel mensen het gaat. U hoeft echt niet als woningbouwcorporatie het hele huurprijsbeleid om te gooien als het gaat om mensen met urgentie voor wijkvernieuwing of sloopnieuwbouw. Ik zou het best wel interessant vinden om hoeveel mensen het gaat. Ik zou in principe er zelf voor willen pleiten om het wel voor alle urgenten met wijkvernieuwing te doen: dat de huurprijs niet omhoog gaat in dat geval. Dat zou het aanbod voor mensen die moeten verhuizen door wijkvernieuwing in ieder geval een stuk groter maken. Dus ik ben heel benieuwd naar de gegevens daar achter, wat het zou betekenen voor woningbouwcorporaties.

01:02:02

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Dit was meer een statement dan een vraag. Of dat kan?

01:02:13

Inspreker 2 - Mevrouw Reitsma : Wij hebben die gegevens nu niet zo paraat natuurlijk, maar ja.

01:02:19

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Maar dit schetst ook meteen het probleem als mensen in een sloop- of nieuwbouwwijk wonen, bijna nooit meer terug komen in die wijk.

01:02:30

Inspreker 2 - Mevrouw Reitsma : Nee, dat is niet altijd zo.

01:02:32

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Nee, maar mensen met een kleine portemonnee of die afhankelijk zijn van bijstand.

01:02:37

Inspreker 2 - Mevrouw Reitsma : Wanneer wij nieuwbouw bouwen, bouwen wij natuurlijk ook heel bewust woningen onder aftoppingsgrenzen. Nieuwe woningen krijgen niet altijd de maximum huur.

01:02:47

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: U mag het zeggen, wethouder.

01:02:52

De heer van der Schaaf : Ik wil een misverstand voorkomen. Volgens mij hebben wij als uitgangspunt altijd dat voor wijkvernieuwing, de mensen de mogelijkheid hebben om terug te keren naar de wijk. Ik lees wel eens in kranten van in Amsterdam dat het allemaal niet kan, maar hier in Groningen is dat wel echt het uitgangspunt. Het zijn uitzonderingen als dat niet lukt. Twee, de vraag: kunnen wij dit in beeld brengen? Ik denk dat het goed is. Dat we moeten kijken: hoe vaak komt dit voor? Kunnen we ook in beeld brengen: hoe gaan de corporaties daar in het algemeen mee om? Een derde is - dat hebben we net denk ik ook even gezegd - in dat sociaal plan wat we hanteren, staat dat de corporatie een passend aanbod moet doen aan de huurder die moet vertrekken vanwege wijkvernieuwing. Dus als hij of zij niet zelf iets kan vinden, moet de corporatie altijd iets doen wat past. Er is altijd het slot op de deur dat het uiteindelijk goed komt. Maar we gaan even in beeld brengen hoe dat in de praktijk en hoe corporaties daarmee omgaan.

01:03:45

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Goed. Meer vragen? Meneer Ram.

01:03:51

De heer Ram : Het is voor mij nog niet helemaal helder. Het beleid wordt nu geharmoniseerd. Ook voor Ten Boer en Haren. Wat zijn nu de voor- en nadelen voor woningzoekenden in Ten Boer en Haren? Kan dat duidelijk worden gemaakt?

01:04:25

Inspreker : We willen dat de uitgangspositie gelijk wordt. Dus je wilt geen voordelen voor de stad Groningen ten opzichte van Haren en Ten Boer en andersom. Wat zometeen het geval is, is dat woningzoekenden in Ten Boer - als ze willen - eventueel ook op aanbod in Groningen zouden kunnen reageren. En Haren ook richting Ten Boer kan gaan. We hebben er ook wel even advies over ingewonnen: hoe vaak gebeurt dat ook? Er zijn al meerdere gemeentes die samen zijn gaan. In Drenthe zijn ze samen gaan op Drenthe huurt: dus verschillende woningcorporaties die hun aanbod nu op één website neerzetten. Je ziet dat woningzoekenden toch gericht op zoek zijn in de omgeving waar ze ook al ingeschreven staan. Nu heb je het ook al vanuit Groningen: als ik eventueel ook in Ten Boer zou willen wonen, had ik me ook al bij Wierden en Borgen mogen inschrijven. Meestal is de ervaring dat die onderlinge verhuisbewegingen best wel meevallen. Eventueel aan het begin - als je het echt samenvoegt - kan het nog wel eens wat groter zijn, maar op termijn kiezen mensen

toch om daar waar ze eerder al ingeschreven stonden op zoek te gaan naar een geschikte woning.

01:05:34

De heer Ram : Dat is een deel van het antwoord op de vraag. Mijn vraag gaat meer over de huidige situatie voor woningzoekenden in Ten Boer en Haren. Dat wordt nu geharmoniseerd. Zijn er voor die groep nog voor- en nadelen op dit moment? De voordelen heb ik nu gehoord, maar zijn er ook nadelen voor deze woningzoekenden?

01:05:56

Inspreker : We zijn vooral heel erg op zoek gegaan dat we geen nadelen willen hebben voor de dorpen. Dat was ook een oproep vanuit de huurdersorganisaties. Als we het hebben over een correctieregeling op inschrijfduur, moeten de dorpen er niet minder van worden. Dat ze worden overlopen zo meteen door woningzoekenden uit de stad. Dus we zijn ook bezig met een correctieregeling waarbij we aan het uitzoeken zijn: wat is de gemiddelde inschrijfduur voor Wierden en Borgen van de woningzoekenden en de gemiddelde inschrijfduur in Groningen? In die verschillen willen we de woningzoekenden in Ten Boer compenseren als zij reageren op een woning in bijvoorbeeld Ten Post, dat zij hun rechten behouden en dus niet kunnen worden ingehaald door een woningzoekende uit de stad. Dus met zo een correctieregeling, gaan we ervoor zorgen dat de rechten behouden worden van de mensen die nu al ingeschreven staan in Ten Boer. Dan ga je compenseren op woningniveau. Je maakt de combinatie tussen de woning waar die staat en de woningzoekende waar die altijd staat ingeschreven. Daar ga je die correctie op baseren.

01:07:00

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: U wilde daarop nog even reageren.

01:07:05

Inspreker 2 - Mevrouw Reitsma : Even ter verduidelijking: als je nu in Ten Boer woont, je staat ingeschreven en je reageert op een woning, dan zou je kunnen zeggen dat je gemiddeld ongeveer - ik weet niet of ik de cijfers helemaal goed zeg- na drie jaar inschrijftijd redelijk veel kans maakt op een woning. Als je dat hier in de stad doet, moet je minstens vier vijf jaar ingeschreven staan. Dat verschil wil je rechtekken. Als mensen in Ten Boer nu opnieuw willen reageren op een woning in Ten Boer, dat ze dan niet ingehaald worden door iemand die al vier-vijf jaar ingeschreven staat in Groningen.

01:07:51

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Ik kijk even rond. Zijn er nog meer vragen? Jammer. Je hebt van die leuke creatieve gedachten, herinner ik me. Mevrouw Reitsma, u bent hier en u heeft het hele verhaal gehoord van Eva. Waarvoor dank. Heeft u nog iets toe te voegen vanuit de zijde van de corporaties waarvan u denkt: dit wil ik toch nog even onder de aandacht brengen of dit vind ik wel belangrijk. Of hebben we het totaalplaatje wel gekregen?

01:08:27

Inspreker 2 - Mevrouw Reitsma : We hebben natuurlijk heel nauw samengewerkt de afgelopen maanden aan dit nieuwe beleid en deze nieuwe visie. We hebben dit ook samen voorbereid. Ik denk dat het heel volledig is geweest.

01:08:42

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Volgens mij was het ook een goed verhaal, maar Jim heeft natuurlijk altijd nog een kleine nabrander.

01:08:48

De heer Dijk : Als we echt een beslissing moeten gaan nemen over dit soort dingen - en dat zal vast komen - dan ontgaat nog een klein beetje wat het grote voordeel is aan het experiment van de loting ten opzichte van alle andere manieren om - ik wil niet het woord passend toewijzen gebruiken - gepaste woningen aan mensen toe te wijzen. Dat vind ik echt wel een beetje een lastige. Ik heb nog niet helemaal helder wat daar nu het groot voordeel aan is.

01:09:14

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Je hebt nog tijd om erover na te denken. Ik kijk even rond. Niemand meer. De wethouder, wil die nog wat zeggen?

01:09:29

De heer van der Schaaf : Even samenvattend: ik denk dat het goed is dat we op het punt van de loting eventjes specifiek terugkomen. Ik kan me herinneren dat er daar in de gemeenteraad van Groningen ook een stevige discussie over was. Dus goed uitleggen: waar gaat het wel over? Welk deel van de woningen? Het is maar een klein deel, maar wat nu de toegevoegde waarde is, zoals de heer Dijk al zei. Dat zullen we even doen en dan kunt u daar een afweging in maken. De informatie over de wijkvernieuwingsurgenten, zullen we u geven. Ik heb het idee dat de goede vragen over de punten zijn gesteld. We gaan aan de slag met het verder uitwerken van deze uitgangspunten. We hebben gehoord waar de discussies zitten. Dus we komen er op terug.

01:10:07

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Dan wachten wij op het ambitiekader en de prestatieafspraken. Meneer Ubbens.

01:10:15

De heer Ubbens : Als we toch aan het afronden zijn, waar ik nog mee zit: de kern van het probleem is natuurlijk als je het over loting of over toewijzing - of hoe je het maar wilt noemen - hebt, is er een tekort aan sociale huurwoningen. Maar hoe groot is dat tekort nu? Want we kunnen aan de achterkant van alles oplossen met punten en wachten en loten, maar hoe groot is het tekort aan sociale huurwoningen in Groningen? Wanneer zouden we dan dit systeem misschien helemaal niet meer nodig hebben?

01:10:47

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Wie wil daar graag een antwoord op geven?

01:10:49

De heer van der Schaaf : Ik zal een poging doen. Het is lastig om dat in aantal te vatten. Op zich heeft de heer Ubbens helemaal gelijk. Hoe je het verdeelmodel ook doet, er komen niet meer of minder woningen van. Het woningtekort - wat het ook is - blijft uiteindelijk gelijk. Dus wat je doet, is dat je de schaarse woningen op een zo eerlijke manier verdeelt. Wat eerlijk is, bepalen we hier met elkaar. Dat zijn die uitgangspunten. Daar kan je ook nog verschillende keuzes in maken. Ook in het model waarop we die eerlijkheid baseren, kunnen we nog een keuze maken. We hebben hier al jarenlang het aanbodmodel, maar het kan ook

anders. Vroeger had je het distributiemodel: een corporatiedirecteur zei: "Bij deze woning hoort deze bewoner bij". Nog verder terug had je de wethouder die dat deed, geloof ik. Ik heb nog gepoogd dat systeem terug te krijgen. Nee, daar was geen draagvlak voor. Dus dat zijn de keuzes die je maakt. Maar uiteindelijk komen er niet meer woningen van. In de woonvisie hebben wij een becijfering gemaakt. Een woononderzoek op dat wat er op dat moment beschikbaar is: wat een jaarlijkse toevoeging van sociale huurwoningen zou moeten zijn, om aan de ene kant de groei bij te houden en aan de andere kant om het tekort in te lopen. Ik ga geen getal noemen, maar als we dat jaar in jaar uit halen en de omstandigheden blijven gelijk, dan zou je toch - denk ik - in een jaar of tien het tekort moeten hebben ingelopen. Maar nu zie je de wachttijden alleen maar stijgen. Dus het loopt blijkbaar nog op.

01:12:18

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Met deze ja, niet opwekkende woorden, maar afsluitende woorden-

01:12:26

De heer Ubbens : Het gaat niet alleen over sociale woningen.

01:12:29

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Nee, daar heb je gelijk. Maar die is misschien wel het meest schrijnende. Wij gaan deze bijeenkomst afsluiten en wij wachten tot alle stukken bij ons komen en dan hebben we het er nog een keertje over. Dankjewel voor jullie aandacht en veel plezier met de volgende meeting, denk ik.

Voortgang Mobiliteitsvisie (collegebrief 28 oktober 2020)

Voorzitter: K.W. van Doesen-Dijkstra (D66)

Aanwezig: de dames T. Moorlag (ChristenUnie), K. de Wrede (Partij voor de Dieren) en de heren W.B. Leemhuis (GroenLinks), T. Rustebiel (D66), W.H. Koks (SP), S. van der Pol (VVD), H.P. Ubbens (CDA), J.A.C. Moerkerk (100% Groningen), R. Stayen (Stadspartij), S. Bosch (Student & Stad), H.E.H. van Niejenhuis (PvdA), T. Haaima (PVV)

College: de heer P.E. Broeksma (GroenLinks)

Namens de griffie: W.H. Bierman

01:47:07

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Iedereen van harte welkom. Mensen die thuis kijken en mensen hier in de zaal en ook onze inspreker, de heer Borghols. De heer Van de Pol is het enige raadslid wat digitaal is aangesloten, voor de rest is iedereen hier fysiek aanwezig. We gaan het hebben over de voortgang van de mobiliteitsvisie. In principe een informerende brief. Maar omdat die informerende brief meer gegevens en vragen bevat dan alleen het proces - zoals aanvankelijk de bedoeling was - is het goed dat alle fracties even reageren op waar hun wensen en bedenkingen liggen en ze ook van het College kunnen horen hoe die daar tegenover staat. Maar eerst gaan wij luisteren naar de heer Borghols: voorzitter van de Fietsersbond hier in Groningen en die heeft onze aandacht gevraagd. Hij krijgt drie minuten spreektijd van mij. Gaat uw gang.

01:48:10

De heer Koks : Mag ik één opmerking vooraf maken? Voor de mobiliteitsvisie hebben we ook een Begeleidingscommissie vanuit de raad. Die komt aanstaande woensdag bij elkaar en die zal ook kijken hoe de raad in het hele proces - wat het komende half jaar, driekwart jaar gaat draaien - goed meegenomen kan worden. Als wij daar iets over denken, bent u de eerste die het hoort.

01:48:36

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Fijn. Dank u wel voor deze -

01:48:38

Meneer ? : [onhoorbaar]

01:48:40

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Ik probeer het nog een keer meneer Borghols. Aan u het woord en u heeft de aandacht van ons allemaal.

01:48:47

Inspreker - De heer Borghols : Dank u wel, Voorzitter.

01:49:06

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Wij kunnen u niet verstaan. De eerste woorden die u sprak wel, maar nu verstaan we u niet meer. Heeft u uw microfoon uitgezet?

01:49:21

Inspreker - De heer Borghols : Kunt u mij nu wel verstaan?

01:49:22

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Ja, heel goed. Dank u wel. U krijgt opnieuw drie minuten.

01:49:27

Inspreker - De heer Borghols : Geachte raad, geacht College, graag wil de Fietsersbond Groningen reageren op de brief van het College aan de raad met daarin de voortgang op het gebied van de mobiliteitsvisie. Wij vinden het een hoopgevende brief waarin we vele elementen van onze eigen visie herkennen. Omdat het succes van aanpassingen in het beleid vaak afhankelijk is van details, willen wij graag ten aanzien van het onderdeel over het anticiperen op massa- en snelheidsverschillen bij de fiets, uw aandacht vragen voor het volgende idee. Uit de brief zou mogelijk het beeld kunnen ontstaan dat er slechts de keuze is tussen de fietsstraat en de huidige vijftig kilometer straat met vrijliggend verplicht fietspad. Een mogelijke tussenvariant zou echter een dertig kilometer straat met vrijliggende onverplichte fietspaden kunnen zijn. Voor zover wij weten wordt dit idee in Nederland niet of nauwelijks toegepast, mogelijk omdat het niet aansluit bij de huidige CROW-richtlijnen die er tot nog toe van uitgaan dat fietspaden alleen aangelegd worden bij een hoofdrijbaan met vijftig kilometer per uur. Naar ons idee zouden echter de vrijliggende of verplichte fietspaden langs dertig kilometer wegen, goed zijn voor kwetsbare fietsers. De snellere en bredere fietsen kunnen dan op de dertig kilometer rijbaan terecht, waarvoor deze beperkt hoeft te worden aangepast. Het is in onze ogen goed om die gedachte van dertig kilometer plus fietspaden nu te introduceren, juist omdat dertig kilometer per uur landelijk als richtlijn geaccepteerd gaat worden. Een voordeel van op deze wijze ingerichte straten is ook dat deze snel gerealiseerd kunnen worden, uitgaande van de huidige straten. Daarnaast zullen de kosten aanzienlijk lager zijn dan de ombouw naar echte fietsstraten, ook niet onbelangrijk in deze tijd van krapte in de gemeentelijke financiële middelen. Wij hopen dat de gemeente deze ideeën op korte termijn uit wil testen middels een pilot, bijvoorbeeld op de Korreweg. Mocht de pilot succesvol zijn, dan kunnen ook de CROW-richtlijnen aangepast worden. Ik dank u voor uw aandacht.

01:51:44

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Fijn, dank u wel. Zijn er nog mensen die vragen hebben aan de heer Borghols? Nee. Dan dank ik u hartelijk. Er waren geen vragen meer. Wij gaan nu over tot de meningsvormende behandeling van de voorliggende brief. Wie kan ik eerst het woord geven? Meneer Ubbens van het CDA.

01:52:14

De heer Ubbens : Ja dank, Voorzitter. Hier ligt nog geen conceptvisie, die zullen we pas volgend jaar krijgen. Maar het College doet nu wel alsof er al spannende keuzes zijn gemaakt, terwijl volgens mij veel stappen de afgelopen jaren al zijn gezet. Bijvoorbeeld het afstappen van de zogenaamde autologica, terwijl de afgelopen jaren al de fiets op één is gezet. Nu komt de voetganger daar nog bij. De auto stond in die zin al jarenlang niet meer centraal. Waar wij ons vooral zorgen over maken, is of we nu dan wel toegaan naar een echte integrale mobiliteitsvisie of dat er een integrale afweging wordt gemaakt? Of dat het niet zo is dat wij nu een andere modaliteit op één gaan zetten. Dat staat er toch een beetje mee op gespannen voet. Het College geeft ook in deze brief aan dat het verkeersmodel niet gereed is. Maar wij zien wel dat het nieuwe verkeersmodel echt nodig is, om effecten van maatregelen die wellicht in die conceptvisie al worden voorgesteld, door te rekenen. We

vragen ons dan een beetje af of daar geen spanningsveld tussen zit. Dat model moet toch al lang klaar zijn om al die maatregelen door te rekenen voordat je die conceptvisie vast kan leggen later. Als het gaat over het dertig kilometer principe-

01:53:33

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Meneer Ubbens, u heeft een vraag van de heer Koks.

01:53:37

De heer Koks : Binnenkort hebben we een bijeenkomst waarin we als - Commissie zijn we niet meer - een losse verzameling, als gespreksgroep - ik weet het niet precies - een presentatie krijgen over juist die modellen. Dacht ik tenminste. Dat dat de modellen zijn die bedoeld worden in deze Collegebrief. Denkt u ook niet dat het antwoord op uw vragen binnenkort al bij ons op de tafel ligt?

01:54:06

De heer Ubbens : Dan mag ik dan hopen dat we die modellen echt kunnen gaan toepassen voordat de conceptvisie wordt voorgesteld aan ons. Dan het principe van dertig kilometer, de vraag is dan vooral: wat valt eronder dat 'tenzij'? Want er moeten ook goede autoverbindingen blijven in de stad. We vragen ons wel af: hoe ruim moeten we dat gaan zien? Welke wegen blijven er dan nog vijftig kilometer per uur? Ik bedoe: daar zal een discussie over zijn. Het principe kunnen wij wel volgen, maar de discussie over welke wegen dan precies onder de 'tenzij' gaan vallen, dat wordt nog een lastige. Wij vragen ons dan ook wel af: de westelijke ringweg schiet niet echt op. Het gaat nog jaren duren, terwijl eigenlijk voor een goede doorstroming die westelijke ringweg wel heel belangrijk is.

01:54:54

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Meneer Ubbens, de heer Leemhuis heeft daar een vraag over.

01:55:00

De heer Leemhuis : Dank u wel, Voorzitter. Even nog een stukje terug naar de vraag over die 'tenzij vijftig kilometer per uur'. Ik ben wel benieuwd hoe het CDA dat inschat. Is dat zo dat het bijvoorbeeld is dat auto's een minuut tijdswinst moeten hebben? Of is het op capaciteit? Aan welke criteria zou de heer Ubbens denken?

01:55:22

De heer Ubbens : Ik vind het lastig in te schatten. Ik zit meer te denken aan bepaalde wegen waarvan ik denk: laten we daar het vijftig kilometer per uur rijden behouden voorlopig. De Bedumerweg, de Eikenlaan, al dat soort grote wegen zou ik op vijftig kilometer per uur laten. Alle andere kleinere wegen op dertig kilometer per uur.

01:55:44

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Meneer Leemhuis wordt getriggerd door u.

01:55:46

De heer Leemhuis : Ik ben wel benieuwd wat we dan voor nieuws horen, want volgens mij is dat de bestaande situatie. Ik had gehoopt van de CDA fractie iets te horen over: er moeten geen ontoppingen komen of er moet geen file ontstaan. Dat soort type criteria. Maar nu hoor ik het CDA zeggen: "We willen het liefst dat houden zoals het is", of zie ik dat verkeerd?

01:56:05

De heer Ubbens : Op een aantal plekken kun je het houden zoals het is. Er zijn ook wel plekken ongetwijfeld waar het veilig en goed is voor het verkeer om er naar dertig kilometer per uur te gaan. Maar er zijn een heleboel wegen waarvan ik denk dat het onzinnig is en je alleen maar een heleboel snelheidsovertredingen gaat krijgen. Misschien wel gevaarlijke situaties omdat mensen daar die dertig kilometer per uur helemaal niet gaan rijden als het grote doorgetrokken asfaltvlaktes blijven. Tot slot: over het principe van de ruimtelijke ordening. Daar staat nu wat over opgenomen in deze brief. De vraag is wel een beetje wat dat precies voor gaat stellen. Vijfennegentig procent van onze stad is al ruimtelijk geordend. Daar is de stad al helemaal ingericht. Dit gaat dan alleen gelden voor nieuwwijken waarschijnlijk. Dan is de vraag: als je gemengde woon- en werkmilieus gaat creëren, wil helemaal niet zeggen dat in die woon- en werkmilieus de mensen die daar wonen ook daar werken en omgekeerd. Gemengde woon- en werkmilieus zullen net zo goed een heleboel verkeer gaan aantrekken. Dus wij zien in die ruimtelijke ordening maar een beperkte oplossing.

01:57:09

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Dank u wel. Ik ben het even vergeten te zeggen. We hebben maar van zes tot zeven. We hebben een uurtje. Dus ik zou graag willen dat u uw bijdrage beknopt houdt. Ik kijk zo een beetje naar drie minuten. Dat is wel de limiet. Meneer Koks, u wilt uw woordvoering?

01:57:32

De heer Koks : Mag ik nog wat vragen?

01:57:33

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Ik weet als ik u ga vragen of dat kort kan, dat ik dan bijna een misplaatste vraag stel maar probeer het toch maar.

01:57:39

De heer Koks : Ik zal uw verwachting overtreffen. Even terug naar die dertig kilometer: we hebben indertijd een motie aangenomen waarin we zeggen dat als dertig kilometer wegen worden geïntroduceerd, moeten die voldoen aan de eisen van de politie. Bent u ook niet met mij van mening dat als bestaande wegen omgebouwd worden tot dertig kilometer, dat die Motie dan nog steeds van kracht is? Dus dan is uw probleem over asfaltvlaktes achter de rug.

01:58:04

De heer Ubbens : Dat zou uitgaan van het idee dat wij een hele grote portemonnee hebben om een heleboel straten in Groningen de komende jaren helemaal anders te gaan inrichten. Ik denk dat dat niet het geval.

01:58:16

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Fijn, dank u wel. De heer Niejenhuis van de Partij van de Arbeid voor de woordvoering.

01:58:22

De heer Niejenhuis : Dank u wel, Voorzitter. Ik moet de Voorzitter teleurstellen meteen. Het is lange brief. Ik heb ook een lange woordvoering.

01:58:30

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: U hoeft mij niet teleur te stellen. U wordt teleurgesteld.

01:58:32

De heer Niejenhuis : U heeft helemaal gelijk. De PvdA kan zich vinden in de gewijzigde planning zoals het college die voorstelt in een brief. Wij zijn ook blij met de openheid over de denkrichtingen in de redeneer trends van het College, bij het maken van die mobiliteitsvisie. Ik ben het met de heer Ubbens helemaal eens dat een aantal keuzes al in het verleden gemaakt zijn, maar dit geeft toch iets meer inzicht in de omliggende redeneer trends van het College. Ik vind het fijn om daar nu al even op te reageren. Wij zijn als PvdA het met het College eens dat we moeten inzetten op alternatieven voor de auto. De auto vervuilt, is gevaarlijk en neemt ruimte in. Maar het moet ook omdat het kan. Er zijn ontzettend veel alternatieven voor auto's tegenwoordig. Wij denken dat we daarop moeten inzetten. Ik moet wel daar een kanttekening maken: dit geldt natuurlijk niet voor iedereen. De PvdA zal altijd pleiten voor diegenen die afhankelijk zijn van de auto om hun goed mee te nemen in deze transitie. Dat geldt zo voor mensen met een kleine portemonnee als voor mensen die naar plekken moeten reizen die misschien voor openbaar vervoer niet goed bereikbaar zijn. Het kan dus niet zo zijn dat straks alleen de happy few nog in een auto rijden wat ons betreft.

01:59:33

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: U heeft een vraag van de heer Ubbens.

01:59:36

De heer Ubbens : Mijn vraag is wel: hoe gaat de Partij van de Arbeid daarin onderscheid maken? Er rijden een paar auto's op de weg. Hoe weet je nu van die auto of van die persoon die daarin zit, dat die een alternatief heeft of niet? Of gaan we daar vergunningen voor uit-?

01:59:50

De heer Niejenhuis : Nee Voorzitter, dat is toch de omgekeerde evolutie. Wij willen dat we bereikbaar blijven voor mensen. We gaan niet checken of degene die in de auto zit dat ook daadwerkelijk nodig heeft. Voorzitter, ik ga verder. Wij zien als PvdA het OV als beste middel om de schaalprong te maken, die nu nodig is in de stad in ieder geval en ook in de rest van de gemeente. Bij voorkeur zouden we spoorverbindingen als structurele elementen willen aanwijzen in de verdere ontwikkeling over de mobiliteit, maar ook in de ruimtelijke ontwikkeling van deze stad. We lezen in de brief iets over de samenhang tussen deze mobiliteitsvisie van de stad, maar ook over de netwerkanalyse van de regio Groningen-Asse en de regionale mobiliteitsstrategie van de provincie. Wij hebben naar onze smaak als raad nog onvoldoende in beeld hoe het OV-netwerk in Noord-Nederland de komende decennia er gaat uitzien. Tegelijkertijd zien we dat het van belang is voor hoe de stad zich gaat ontwikkelen. Dus wat kunnen wij op dit vlak van het College verwachten? Wordt dat ons inzichtelijk gemaakt? Graag reactie van het College daarop. Voorzitter, dan naar de fiets. Met de heer Borghols constateer ik inderdaad dat de snelheidsverschillen in fietspaden enorm zijn toegenomen. Niet alleen de snelheidsverschillen, maar ook omvang en gewicht. Ik vind het zelf - als ik met mijn dochter van twee over een fietspad de stad binnenrijd - soms gevaarlijk. Als ik op de racefiets zit, draag ik daar zelf ook aan bij. Ik kan me daar van alles bij voorstellen. Niet nu, want we hebben geen grote zak geld en we kunnen niet alle wegen aanpakken. Maar als wij een strategie ontwikkelen voor hoe gaan wij dit de komende tien-

vijftien jaar geleidelijk aan veranderen naar een veilige situatie? Ik ben wel te porren voor dat idee van de heer Borghols en ik ben dus ook benieuwd naar de reactie van het College daarop. Om nog even bij de Korreweg te blijven.

02:01:24

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Heel kort nog.

02:01:26

De heer Niejenhuis : Wij vinden het als PvdA toch altijd een klein beetje ongemakkelijk dat in de tijdshorizon die het College schetst zou kunnen voorkomen dat de inrichting van de Korreweg als fietsstraat al gaat plaatsvinden voordat wij weten of het Oosterhamriktracé kan worden ingericht zonder auto. We zien met het College dat het aantal inwoners groeit en dat ook een aantal uitwegen zouden kunnen groeien. Het zou niet zo moeten zijn dat het Oosterhamriktracé straks als een soort van noodoptie wordt ingezet. Ik zou graag nog even een reactie willen van het College op die tijdlijnen. Of ik die dan zo helder zie. Dank u wel.

02:01:57

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Dank u wel. Meneer Leemhuis, u heeft het woord nog niet gevoerd. Nee. Aan u het woord.

02:02:03

De heer Leemhuis : Ik had slechts een vraag gesteld. Dank u wel, Voorzitter. Ik vind het mooi om te zien dat we hier een onderwerp bespreken waar we het bijvoorbeeld hebben over het voorrang geven aan dertig kilometer per uur zones. Waar we zien dat dat ook een discussie is die nu landelijk in een stroomversnelling terecht is gekomen. De dag voordat deze brief door het College werd gepresenteerd, werd er in de Tweede Kamer een Motie aangenomen waarbij nu ook landelijk het uitgangspunt is: dertig kilometer zones binnen bebouwde kommen dus. Een ruim ondersteunde Motie van GroenLinks werd daar door de Tweede Kamer aangenomen. Het is dus interessant om te zien dat wij al zo ver zijn dat we een dag later al dat plan hebben waar de Tweede Kamer om vraagt. Complimenten daarvoor aan de wethouder. Overigens: ik noem het een plan - maar ik zal even een interruptie van de heer Ubbens voor zijn - maar natuurlijk is dit een tussenstand. Het College heeft ook aangegeven om welke redenen wij nu een tussenstand krijgen. Het is in zekere zin een brief waarin het proces wordt geschetst, wordt uitgelegd waarom er wat vertraging is: corona, een nieuw verkeersmodel. Wij zijn heel blij dat het College al wat doorkijkjes heeft gegeven over welke richting het op gaat. Er staan een aantal volzinnen in waar mijn fractie heel blij van wordt. Maar het is natuurlijk zo: the proof of the pudding is in the eating, dus we zullen uiteindelijk natuurlijk nog steeds met spanning en nieuwsgierigheid afwachten welk plan het College zal presenteren. Mijn fractie is heel blij met de hernieuwde focus op de fiets en de nieuwe focus op lopen. Waarbij overigens wel gezegd moet worden: het zijn wel niet altijd dezelfde soorten groepen. Het is niet zo dat je denkt: fietsen en lopen is één soort. Dat behoeft ook wel een andere benadering. Ook reagerend op wat de heer Ubbens net zei: "Dat zeiden we toch altijd al dat fietsen op één staat". Maar het mooie - dat blijkt ook uit deze brief - is dat het tot nu wel altijd zo was en het in deze gemeente ook al heel veel gebeurde. Maar desalniettemin zag je toch altijd dat die autologica onderdeel was van het denken, de nadruk op autodoorstroming, op robuustheid van het autowegennet. Wat mijn fractie betreft is het goed om nu die volgende stap ook te maken in de logica en de werkwijze van verkeersplanning. Even reageren op de inspraak van de Fietsersbond. De heer Niejenhuis

heeft dat ook al even gedaan en ik sluit me daar van harte bij aan. Ik vind het een interessante suggestie. Dat brengt me ook op een ander punt wat opvalt als je wat langer verkeerswoordvoerder bent. Dat is de logica die CROW-richtlijnen gaan krijgen. CROW heeft een richtlijn: het is zus of zo. Daar gaan we dan bijna slaafs op in. Het is juist wel interessant om te zoeken: hoe kunnen we juist in de gebouwde stad zoeken naar manieren om mengvormen te vinden? Daarbij is dit voorbeeld van de Fietzersbond natuurlijk heel interessant. Ik zie de Voorzitter al een beetje kijken zo van het is tijd om af te ronden. Ik wil nog wel een half uurtje verder maar dat zal ik dan niet doen.

02:05:30

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Ik snap het. Het is een interessant onderwerp.

02:05:34

De heer Leemhuis : De laatste zin: mijn fractie leest deze tussenstand als een keuze voor een mengvorm tussen doorwaadbare stad en verkeerscirculatieplan. Zoals gezegd: the proof of the pudding is in the eating. Wij zullen dat met spanning afwachten, maar we zijn heel positief over wat we tot nu toe hebben mogen lezen.

02:05:51

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Fijn, dank u wel. Mevrouw Moorlag van de ChristenUnie.

02:05:57

Mevrouw Moorlag : Ja bedankt, Voorzitter. Het is jammer dat het traject vertraagd is, maar de redenen die hiervoor gegeven worden zijn begrijpelijk. We weten inmiddels dat het tijd is om grote stappen te nemen voor wat betreft de mobiliteit. De groeiende gemeente en de grotere bedrijvigheid zorgt voor meer druk op ons mobiliteitssysteem. De ChristenUnie wordt daarom ook enthousiast van de brief die voor ons ligt. We hebben het idee dat we goed op weg zijn naar een toekomstbestendige mobiliteitsvisie die rekening houdt met meer dan alleen het verkeer. We zijn erg benieuwd welke veranderingen de huidige coronacrisis met zich meebrengt met betrekking tot drie zaken: thuiswerkende spreiding van de vervoersbewegingen, maar ook het nut van voldoende beweging in het kader van een fysieke en ook echt een mentale gezonde levensstijl. In het kader van de eerste twee lezen wij dat het College al gebruik wil maken van het momentum van de coronamaatregelen. We vragen het College ook het momentum te gebruiken voor het derde punt. We zien veel mensen die nu thuiswerken een ommetje lopen of fietsen. Hoe mooi zou het zijn als in de toekomst dit ommetje omgezet kan worden in een fietstocht of wandeling naar hun werk in plaats van de auto te nemen? Dit zou wat ons betreft een mooie toevoeging zijn op de huidige inspanningen die gedaan worden om mensen uit de auto te krijgen. De keuze voor een doorwaadbare stad met lokale impulsen is wat ons betreft de juiste. We willen hierin specifiek aandacht vragen voor de kwetsbare fietser, zoals ook al eerder is gedaan. Op het moment dat auto's dertig kilometer per uur gaan rijden, biedt het meer ruimte voor fietsers en daarmee ook voor fietsstraten. We zien dit als een mooie ontwikkeling en willen het College vragen hierin verder te kijken dan alleen de Korreweg, wat al een hele mooie eerste stap is. Wat we belangrijk vinden is dat de kwetsbare fietser hierin niet vergeten wordt. Veel verschillende voertuigen op dezelfde weg kan voor spannende situaties zorgen en we vragen het College daarom ook alternatieven te bieden op dit type wegen. Het voorbeeld dat de Fietzersbond gaf is al een mooie en wellicht zijn er ook andere oplossingen, zoals goede alternatieve routes. De ChristenUnie vindt dat de ouder die met zijn kind fietst, de ouderen

of de minder mobiele fietser, veilig moet kunnen fietsen in onze gemeente. We willen het College vragen dit mee te nemen in het verdere onderzoek. Dan tot slot Voorzitter, we zien drie punten waar men naar wil streven: het verminderen, het veranderen en het vergroenen. Dat zijn drie punten waar we ons in kunnen vinden. Toch willen we ook aandacht vragen voor het laatste punt: vergroenen. Het is essentieel dat we aandacht hebben voor het vergroenen van onze gemeente, maar we willen wel vragen hierin ook realistisch te blijven. We noemden ook al eerder dat we rekening moeten houden met de betaalbaarheid van emissievrij vervoer. Het mag niet zo zijn dat er voorrang wordt verleend aan inwoners die een emissievrije auto kunnen bekostigen boven inwoners die er niet het geld voor hebben. Dank u wel, Voorzitter.

02:08:47

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Fijn, dank u wel. De heer Rustebiel, D66.

02:08:50

De heer Rustebiel : Ja dank u wel, Voorzitter. Wat we kunnen of willen met mobiliteit bepaalt in de toekomst ook wat wij kunnen en willen doen werk-, woon- en andersoortige locaties waar veel mensen samenkomen. Wat ons betreft wordt die mobiliteitsvisie echt een onderlegger voor een duurzame stedelijke ontwikkeling. We zien in deze brief de belangrijkste uitgangspunten terug, maar tegelijkertijd staat er ook wel zoveel in de brief dat het voor D66 niet echt duidelijk wordt welke prioriteiten er straks genomen gaan worden. Waar wij blij mee zijn is dat er koers lijkt te worden gezet op de doorwaadbare stad. Dat dertig per uur het uitgangspunt wordt en dat de fietser gewoon bovenaan blijft staan. Wat betreft de auto: het College wil af van de autologica, schrijft het. Het is net ook al gezegd. Volgens ons is dat al een uitspraak die we met elkaar gedaan hebben. Wij denken dat in de mobiliteitsvisie nagedacht moet worden over de circulatie van auto's. Maar alleen auto's anders laten circuleren is geen transitie. Wij hopen wel dat de mobiliteitsvisie ook een transitie is en daar horen ook investeringen en alternatieven bij, zoals bijvoorbeeld hoogwaardig openbaar vervoer. Daarnaast is het voor ons belangrijk dat het plan zich niet beperkt tot binnen de ringweg. Juist buiten de ringweg, in de Suiker en de HELD III gaan heel grote plangebieden komen. In Nederland zien we dat als je plangebieden niet goed ontwerpt, tot enorme druk op de mobiliteit leiden. Uiteindelijk zal dan bijvoorbeeld de HELD III voor een enorme druk op Vinkhuizen gaan zorgen, als we niet nu al gaan nadenken over de plek van dat soort plangebieden in een mobiliteitsvisie. Wij zijn ook benieuwd naar hoe het straks verder gaat. We hebben dan volgend jaar een mobiliteitsvisie. Dat is mooi, maar wat gaan we daarmee doen? Wij zouden graag zien dat - net zoals Utrecht bijvoorbeeld in de [onhoorbaar] plannen heeft liggen voor duurzame stedelijke ontwikkeling - Groningen ook een deadline voor zichzelf stelt wanneer ons plan voor duurzame stedelijke ontwikkeling in het [onhoorbaar] legt? Wij kunnen zonder Rijksmiddelen deze transitie geen vorm geven.

02:10:48

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: U heeft een vraag van de heer Niejenhuis.

02:10:50

De heer Niejenhuis : Ja Voorzitter, dank u wel. Ik zou de heer Rustebiel willen vragen of dat plan zich dan zou moeten beperken tot de grenzen van de gemeente Groningen?

02:10:58

De heer Rustebiel : Niet per se. Ik wou net ook nog wat gaan zeggen over de mobiliteitsvisie die de provincie aan het maken is. Wij horen van het College te weinig over de aansluiting van onze mobiliteitsvisie met de provincie. Het verbaast mijn fractie dat we dan een artikel in de krant lezen over een trein naar Zernike. Dat lijkt ons heel interessant. Maar wij horen het College daar dan vervolgens niet over. Dus wij hebben een vraag aan het College: hoe kan die aansluiting vorm gegeven worden? Misschien krijgt de heer Niejenhuis dan ook antwoord op zijn vraag.

02:11:24

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: U heeft ook nog een vraag van mevrouw de Wrede.

02:11:28

Mevrouw de Wrede: Dank u wel voorzitter. Het kan kort. Ik kan me tot nu toe goed vinden in de woorden van de heer Rustebiel. Even een vraag. Hij zei dat bijvoorbeeld bij de bebouwing van de HELD III, er wel geïnvesteerd moet worden omdat je anders een grote verkeersdruk krijgt op de wijk Vinkhuizen. Hoe ziet de heer Rustebiel dit voor zich? Waar zit hij dan aan te denken?

02:11:52

De heer Rustebiel : Ik ga nu niet concreet oplossen hier aan tafel, omdat ik vind dat dat in de puzzel van de mobiliteitsvisie gedaan moet worden. Maar als we niks doen, dan gaat de Siersteenlaan helemaal volstaan. Terwijl ik denk dat het beter via de Friesestraatweg, het Hoendiep of de Vanzedelaan of noem maar op wat voor logische verkeersader dan ook gekozen kan worden. Dus ik roep het College op om zo een nieuwe plangebieden nadrukkelijk mee te nemen. Tot slot nog even reageren op de Fietsersbond. Wij denken dat in zijn algemeenheid het wel interessant is om na te denken of je niet wat meer verplichte fietspaden kunt veranderen in onverplichte fietspaden. Dan geef je de fietser de keuzevrijheid of die een fietspad neemt waar hij dan wellicht wat drukte ontmoet. Als het een fietser is die zich op minder kwetsbaar voelt of sneller is, dat die dan de rijbaan pakt. Dus dat is, denk ik, best wel interessant experiment om daar eens naar te kijken.

02:12:38

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Goed, dat was uw woordvoering. Is het echt nodig? Nee, oké. Als het uw gemoedrust, gaat uw gang.

02:12:50

De heer Koks : Voorzitter, ik stel alleen maar noodzakelijke vragen.

02:12:52

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Dat is dom van deze Voorzitter dat ze dat niet door heeft.

02:12:55

De heer Koks : Waar ik wel benieuwd naar ben: u heeft het over stedelijke ontwikkeling en over de provincie, dat provinciale plan. Ik heb een nieuw woord geleerd: hura- hoe heet het ook alweer? Rurale omgeving oftewel de plattelandsgebieden die ook tegenwoordig binnen onze gemeentegrenzen zitten. Heeft u daar ook nog iets over te melden, hoe dat moet met de verbindingen?

02:13:20

De heer Rustebiel : Ik denk dat het voornaamste knelpunt echt binnen het stedelijk gebied

van deze gemeente ligt. Als er elders ook knelpunten liggen, dan lijkt het mij verstandig dat die ook in beeld worden gebracht. Maar die indruk heb ik vooralsnog niet echt. .

02:13:32

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Dank u wel. Ik zie dat de heer Van der Pol van de VVD ook het woord wil voeren.

02:13:37

De heer van der Pol : Dank u wel, Voorzitter. In grote lijnen kan de VVD zich goed vinden in de koers die wordt voorgesteld. De snelle innovaties die we de afgelopen jaren hebben gezien - bijvoorbeeld al dan niet gedeelde elektrische scooters, elektrische auto's en elektrische bussen - maken het verkeer een stuk schoner en stiller. Wat ten goede komt aan de leefkwaliteit. Ook de ontwikkelingen rondom COVID zullen een blijvende invloed hebben op de mobiliteit. De mensen snappen dat ze prima deels of geheel vanuit huis kunnen werken. Dit brengt kansen en uitdagingen met zich mee. Naar aanleiding van het document zou ik drie kanttekeningen willen plaatsen. Wat betreft het anticiperen op massa- en snelheidsverschillen van de fiets en de heer Borghols had hier ook al een interessante suggestie voor, waarvoor dank. Gezien de vele nieuwe vormen van fietsverkeer, waaronder elektrische bakfietsen en speed pedelecs, moet je tegenwoordig toch wel een stuk beter uitkijken als je op een fietspad rijdt. Neem bijvoorbeeld speed pedelecs, die volgens mij op de autoweg moeten maar daar niet altijd welkom zijn en steeds meer verkocht worden. We zijn toch wel benieuwd hoe het College het voor zich ziet dat dit soort nieuwe vormen van vervoer ook veilig over de weg kan. Wat is dan de plek van bijvoorbeeld de speed pedelec? Wat betreft emissie-eisen voor de scooters in de binnenstad: wat ons betreft is dat onnodig. Het zorgt namelijk niet echt voor overlast. Het is misschien hoogstens een beetje irritant als je achter zo'n ouderwetse scooter fietst, maar niet alles wat irritant is moet je ook meteen verbieden. Zeker omdat het aantal scooters met verbrandingsmotor al heel rap minder wordt en het probleem zich zelf ook oplost. Ik ben dus wel benieuwd hoe het College deze ontwikkelingen ziet. Wat betreft het afscheid van de autologica: hier zou de VVD toch de accenten wel wat anders willen leggen dan het College doet. Maar dat is bij u allen wel bekend volgens mij.

02:15:40

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Meneer Van der Pol, u heeft een vraag van de heer Rustebiel.

02:15:45

De heer Rustebiel : Weet de VVD dat andere steden juist wel voor emissiezones kiezen en voor het scheiden van scooters en fietsers? Dat er daardoor bij steden die daar niet voor kiezen, er een extra druk op de markt komt van al die voertuigen die elders niet meer welkom zijn, maar die wel enorm vervuילend zijn en ook erg ongezond. Bijvoorbeeld duizend keer zoveel uitstoot als een bestelbus.

02:16:06

De heer van der Pol : Dat is natuurlijk hoe een markt werkt. Dat lijkt me logisch. Ik merk daar in Groningen zelf niet dat dat veel overlast levert. Ik zie steeds meer elektrische scooters rijden. Ik denk dat dat vanzelf gaat. Dan had ik het nog over het afscheid van de autologica, waar we dus andere accenten zouden leggen. Ik zou toch nog graag wel de aandacht vragen

voor de bereikbaarheid met de auto. Zeker voor mensen die vanuit de buitengebieden moeten komen of bijvoorbeeld ouderen die wat minder goed te been zijn. De auto is toch wel een zeer efficiënt vervoermiddel, zeker voor lange afstanden. Dus toch erop blijven hameren dat je deze ook ergens kwijt kan. Dank u wel.

02:16:54

Inspreker : Fijn, dank u wel. Wie kan ik vervolgens het woord geven? De heer Koks van de SP voor de woordvoering.

02:17:00

De heer Koks : Mooi, dank u wel Voorzitter. Onze fractie wordt helemaal blij van de volgende zin bovenaan in deze Collegebrief. Ik citeer even: "Groningen blijft een ongedeelde stad waarin welvaart gelijk wordt verdeeld". Ik herhaal hem even om hem goed tot u te laten doordringen: "Groningen blijft een onverdeelde stad waarin welvaart gelijk wordt verdeeld". Dit doet ons socialistische hart opveren. Kan het College ook aangeven wanneer die gelijke verdeling voor elkaar is gegeven de situatie dat onze gemeente nog steeds in de top drie van de armste grote steden staat? Gebeurt dit nog binnen de huidige Collegeperiode? Verder is de brief wat ons betreft een tussenstap waarvan we niet heel erg van onze stoel vallen. We hebben een aantal opmerkingen waarvan we hopen, verwachten dat het College die in het concept mobiliteitsvisie meeneemt. Het College geeft aan de mobiliteitsvisie niet alleen toekomstige problemen moet voorkomen, maar ook huidige moeten oplossen. Ambtelijk hebben we daar een lijstje van gekregen, maar het lijkt ons ook heel handig als er van de huidige knelpunten ook een opsomming komt in de mobiliteitsvisie. Dan kunnen we goed zien of de mobiliteitsvisie ook die huidige knelpunten oplost. Opgave drie is een uitstekende bereikbaarheid voor iedereen. Vooral wordt de nadruk gelegd op economische overwegingen en op het onderwijs. Dat reizen een breed scala aan sociale, gezondheids- en welzijnsverbeteringen met zich meebrengt, wordt wat ons betreft te weinig beschreven. Voor iedereen is mobiliteit een verbetering van de kwaliteit van leven. Maar het kostenaspect maakt die kwaliteitsverhoging - en de PvdA had het er ook al even over - voor de één gemakkelijker dan voor de ander. Geen letter wordt in deze brief gewijd aan de wenselijkheid voor een kostenreductie. Dan wil ik nog eventjes de paar A4'tjes in herinnering roepen die de wethouder ons heeft toegezegd over gratis openbaar vervoer in de zomer. Toegegeven: 2020 is er niet bij gezegd en er komen nog vele zomers. Maar Voorzitter, zelfs op de lange termijn agenda ontbreekt dit A4'tje over gratis openbaar vervoer. College, wanneer komt deze beschouwing? Verder: de positie van de voetganger versterken vergt meer dan alleen logische looproutes. De aantrekkelijkheid wordt ook versterkt als de stoepbreedte afdoende is, de stoeptegels goed liggen en er geen blokkades zijn door stapels zwerffietsen of straatmeubilair. In die randvoorwaarde is voor ons wel wat te winnen. Hetzelfde geldt voor fietspaden. Niet alleen stelt elke soort tweewieler zijn eigen eisen, maar ook het gebruik. Het is een verschil of je je twee wielen gebruikt om van A naar B snel te komen - dat is de snelheidsfunctionaliteit - of -en de ChristenUnie had het daarnet ook al over - recreatief op je gezonde gemak van de omgeving met je kleinkinderen wilt kunnen genieten. Dat verschil in fietsgebruik zien we ook te weinig terug in deze brief. Tot slot Voorzitter, de zin in deze brief: "We streven naar een openbaarvervoersysteem waarbij het soms noodzakelijk is minder diep dorpen en wijken in te rijden", dat lezen wij met de nodige argwaan. In de komende conceptvisie is onze aandacht gericht op goedkoop en

fijnmazig openbaar vervoer. Met spanning wachten we het concept af. We vragen ons ook af of het College de brief heeft gelezen die de bewonersorganisatie van de Professorenbuurt heeft geschreven? Die gaat onder andere over de fietsstraat en over de planning, zodat we ook - wat dit betreft - niet in een fuik zwemmen. Dank u wel.

02:20:49

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Fijn, dank u wel. De heer Bosch van Student en Stad.

02:20:54

De heer Bosch: Ja dank u wel, Voorzitter. We bespreken hier nu de voortgangsbrief over de conceptvisie van de mobiliteit van Groningen. Waar wij graag de nadruk op willen leggen is dat het over een visie gaat. Wanneer we het over een visie hebben, moeten we op echt lange termijn durven te denken. Zo begint de Collegebrief dan ook. We gaan in 2035 naar bijna vijftigduizend extra inwoners. Al deze mensen moeten zich efficiënt, snel en duurzaam kunnen verplaatsen. In dit kader willen we ook nadenken over de keuzes die we nu kunnen maken. We willen ook benadrukken dat het echt belangrijk is om op de lange termijn na te denken. Dan vragen we ons af: is het op lange termijn handig om te kiezen voor de doorwaadbare stad? Op korte termijn kunnen we wel begrijpen dat dat voordelen oplevert. Maar op lange termijn, termijn wel begrijpen dat dat het voordeel oplevert. Maar op langere termijn - wanneer de autoverplaatsingen gaan toenemen - willen we, denk ik, dat die auto's uit of in de stad gaan en zich niet door de stad heen verplaatsen. Verder als je echt nadenkt over lange termijn, dan zal in de toekomst vooral deelmobiliteit en treinen belangrijk worden, in onze visie. Allereerst over deelmobiliteit: ik wil het College oproepen daar dan ook echt op in te zetten. Maak het makkelijker om deelauto's te faciliteren en neer te zetten. Ga niet deelmobiliteitsscooters inperken en nu al zeggen dat er minder mogen komen in Groningen. We hebben er volgende week over, maar dit is alvast een voorschot daarop. Dan over treinen: natuurlijk willen wij zoals allemaal hier ook een Lelylijn, maar ook een trein naar Noord-Duitsland en een betere treinverbinding met het oosten van het land. Ook een trein richting Zernike zal echt op de langere termijn onze stad verder helpen. Tot slot: de Eikenlaan is natuurlijk al jaren een pijnpunt. Wij willen het College vragen of we gaan inzetten op fors minder autoverkeer en dan de fietsers voorrang zodat dat dan kan, of een tunnel of brug waardoor we ook dat probleem op de lange termijn oplossen. In de jaren zeventig hebben we als stad gekozen voor een toen futuristisch autoplan. Daar plukken we nog steeds de vruchten van. Op dit moment hebben we de keuze om weer voor een futuristisch plan te kiezen, laten we dat doen. Dank u wel.

02:23:16

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Ik zit even rond te kijken. Wie wil het woord? Meneer Van der Schaaij? Ja, dat bedoel ik. Staijen bedoel ik.

02:23:24

De heer Staijen: Dank u wel.

02:23:25

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Te ver weg en geen bordjes.

02:23:29

De heer Staijen: Dank u. De auto logica is al een paar keer genoemd net. Het stimuleren van die vervoersstromen die minder beslag leggen op de ruimte en ook minder belastend zijn

voor het milieu, zal echt wel nodig zijn. Zeker voor een grote stad. Maar Voorzitter, dan wel graag door het faciliteren van al die vervoersmiddelen en niet door gewoon het autootje weg te pesten. Want ook auto's blijven nog heel lang nodig voor bepaalde mensen. Dan emissies: emissievrije mobiliteit is voorlopig ook nog een fabeltje. Er wordt hier fors op ingezet, maar ook elektriciteit en waterstof moeten ergens worden opgewekt. Nog steeds met behulp van fossiele brandstoffen. Dus hooguit verplaats je die emissies vanuit het centrum van de stad naar ergens buiten de provincie of waar dan ook. Op de Noordzee of zo. Dan Voorzitter, de Stadspartij staat nog steeds - net als een half jaar terug - achter de zoekrichting doorwaadbare stad. Maar we hebben - net als CDA net - toch wel veel problemen met overal dertig kilometer. Hoe denkt de wethouder het sowieso te kunnen handhaven als zelfs elektrische fietsen al bijna vijftig rijden? Moet je die ook gaan flitsen? Dat is trouwens hetzelfde probleem met eventueel de dertig kilometer wegen gaan gebruiken als hulpfietspad, zoals de Fietsersbond voorstelt. Op zich een goed idee, maar het gevaar zit wel bij al die speed pedelecs die dan sneller gaan als de auto's die daar mogen rijden. Ik zou toch ook naar de veiligheid kijken en niet alleen naar het gemak. Dan het OV: ik sluit me aan bij wat de heer Koks net zei over vooral OV ook in de grote wijken en in de dorpen en niet alleen op hoofdlijnen. Verder is er heel veel winst, denken wij, te behalen bij het afvlakken van de pieken en dalen door de hele vervoersstroom over de hele dag uit te smeren. Naast afspraken met grote instellingen en bedrijven is het, denken wij, ook een rol voor de gemeente als allergrootste werkgever in dit gebied. Verleng bijvoorbeeld de openingstijden van de gemeentelijke instellingen. Verleng ze ook echt fors. Dat levert een dubbele winst op. Er is veel minder woon-werkverkeer van de ambtenaren allemaal op dezelfde tijd van en naar hun werk, en de toestroom van de gebruikers wordt ook veel meer over - laten we zeggen - tien-vijftien uur per dag verspreid. Dus uitgesmeerd. Daar kan het OV straks zijn voordeel mee doen. Tot slot: de Stadspartij constateert dat ook College een nieuwe Paddenpoelsebrug essentieel vindt voor de bereikbaarheid van de stad. Daar zijn we blij om. Maar helaas merken we daar bij RWS weinig begrip voor. Dat geldt trouwens ook voor een lagere variant van de Gerrit Krolbrug. Nu we toch daar in dat hoekje zijn: het valt ons op dat de zogenaamde fietsstraat Korreweg overal nu al als een vaststaand feit wordt gepresenteerd, inclusief de gevolgen daarvan Oosterhamriktracé. Voorzitter, er is toen toch gezegd: "Er wordt pas een besluit genomen over de fietsstraat en het Oosterhamriktracé, na de vaststelling van de mobiliteitsvisie". Daar wil ik graag een reactie van de wethouder op hebben. Dank u zeer.

02:26:50

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Fijn, dank u wel. Wie kan ik het woord geven? Mevrouw de Wrede, Partij voor de Dieren.

02:26:54

Mevrouw de Wrede: Dank u wel, Voorzitter. Wij vinden het in principe wel mooi allemaal wat het College hier op papier heeft gezet. Nog even die Oosterhamerikkade: we maken ons er toch wel een beetje zorgen om. Straks graag een reactie van de wethouder. We zijn heel blij dat in dit stuk ook weer staat dat grote delen van de stad naar een maximum van dertig kilometer gaan. Dat is best wel een doorbraak waar je best wel even stil bij zou mogen staan. Want ja, alles moet steeds sneller. Dat zit blijkbaar in de menselijke samenleving. Het is mooi om te zeggen: "Wij gaan dat anders doen hier". Dus hulde. We hebben nog een

daaraan gerelateerde vraag. In het buitengebied bij Glimmen en Haren, is de maximumsnelheid een stuk hoger. Dat leidt ertoe dat er vaak of soms aanvaringen zijn met reeën. Nu heeft de Partij voor de Dieren in de provincie vaker gevraagd om te kijken of de maximumsnelheid daar ook naar beneden zou kunnen. Het is vanuit de provincie nooit gelukt, terwijl er toch jaarlijks mede vanwege deze reden - ik heb het even opgezocht - op achthonderd vierentachtig reeën mag worden geschoten in de hele provincie. Dat zal ook hier zijn. Dus graag een reactie hierop van de wethouder, wat hij daar van vindt. Dit was het wel. Dank u.

02:28:37

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Dank u wel. Wil verder nog iemand het woord voeren? Meneer Moerkerk.

02:28:43

De heer Moerkerk: Dank u wel, Voorzitter. Ik zal het kort houden. Er zal een heleboel dingen genoemd. 100% is in grote lijnen wel enthousiast over de notitie die het College nu voorlegt. Er zijn een paar dingen waar we graag meer aandacht voor zouden willen in de toekomst. We willen het liefst - dan sluit ik mij aan bij mijn buurman - dat het deelvervoer zo veel mogelijk wordt gestimuleerd. Alle vormen van deelvervoer, zodat er ruimte voor ontstaat in de toekomst. Een andere zaak is dat we graag een lobby geïntensiveerd willen zien voor het treinspoor van Groningen naar Duitsland en naar het westen. Tenslotte is het belangrijk dat buurtbewoners in het centrum kunnen blijven parkeren in de buurt van hun huis. Dank u wel.

02:29:35

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Dank u wel. Tot slot, de heer Haaima.

02:29:38

De heer Haaima : Ja dank u wel, Voorzitter. In deze mobiliteitsvisie zijn al veel dingen gezegd. Dus ik ga proberen het record te vestigen om de kortste tijd in beslag te nemen. Onze fractie zit in deze visie nog met één vraag. Dat heeft betrekking met het verdwijnen van het busverkeer op de Grote Markt. We zijn een tijdje terug - toen nog als Commissie - in Gent geweest. We hebben de elektrische busjes gezien die mensen van buiten het centrum naar het centrum brengen. In deze visie vind ik daar helemaal niets over terug. De vraag aan de wethouder is: gaan we daar ook nog mee door? Dit was het. Dank u wel.

02:30:21

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Fijn, dank u wel. Dan heeft iedereen gesproken, als ik het goed heb. Dan geef ik nu het woord aan wethouder Broeksma.

02:30:35

De heer Broeksma : Dank u wel, Voorzitter. Dank u wel voor alle reacties. Er zijn veel standpunten die u deelt en niet altijd per se vragen. Ik zal straks ingaan op de vragen. Het klopt ook wel wat een aantal partijen zeggen. De drie manieren waarop we denken en die we het hoofd moeten kunnen bieden: minder reizen, anders reizen en groen reizen. Dat is ook als deels het uitbouwen van een al eerder ingezet beleid. En toch als je het dan op een rijtje zet, wat dan de consequenties zijn en als je het doortrekt naar de opgave die we nu voor ons hebben: leef kwaliteit verbeteren, ruimte efficiënt vervoer, emissievrij vervoer, uitstekende bereikbaarheid voor iedereen. Het inclusieve zit dus ook daar in. Dat geldt voor

alle thema's die u ook genoemd heeft: mensen die slecht te been zijn, bussen die van de grote markt verdwijnen enzovoort. In de visie zeggen we: "Die uitstekende bereikbaarheid moet voor iedereen haalbaar zijn. Bereikbaar zijn", om het zomaar even te zeggen. Dit is een visie waar we aan werken. We willen die conceptvisie met u delen. U heeft het tijdschema gezien. Dat betekent dat we het niet meteen kunnen gaan uitvoeren omdat het nogal over een paar tientjes gaat. We hebben Rijksmiddelen nodig. Dat is al gesuggereerd en bijvoorbeeld bij het [onhoorbaar] dat we dat kunnen krijgen of andere wijze gefinancierd kunnen krijgen. Het gaat niet alleen over het stedelijk gebied, het gaat ook over Haren en Ten boer. Ook daar zijn mobiliteitsissues waar we naar kijken, maar die zijn wel van een andere kwantiteit dan in het stedelijke gebied. Uiteraard zal de nadruk liggen op het stedelijk gebied met die driehonderd vijfenzeventig duizend verkeersbewegingen per dag. De stad verdubbelt bijna elke dag: ongeveer tweehonderdduizend erin en tweehonderdduizend eruit tegen het einde van de middag. Dat is echt wel een thema wat aandacht vereist. Omdat ook de groei van de stad en de groei van de mobiliteit aanstaande, is, betekent dit dat we echt stappen moeten zetten. Vorig jaar november hebben we dat met u gedeeld: de denkrichtingen zoals we er toen over dachten en ook over de noodzaak om dat te doen. Het afscheid van de autologica is iets wat nu ingezet is. Een aantal van u zegt al wat die auto betekent: gevaarlijker dan andere mobiliteiten bij een aanrijding, neemt zowel rijdend als stilstaand veel plaats in, maar het comfort daarin is ongeëvenaard voor de gebruiker. Het is ook noodzakelijk voor een aantal gebruikers. Tegelijkertijd op het moment dat er minder noodzaak is om die auto te gebruiken - dus mensen makkelijker met het openbaar vervoer kunnen gaan, die de fiets gebruik maken of iets anders - betekent dat er voor die resterende auto's minder ruimte overblijft. Dus het investeren in: fietsen, lopen, openbaar vervoer, zijn daarmee de beste bestede euro's. De automobilist die dan overblijft en dan ook gebruik moet maken van de weg, krijgt dan meer ruimte omdat dan al die andere mobilisten in het openbaar vervoer zitten. Dat betekent ook dat het openbaar vervoer daarmee om moet kunnen gaan. Er is een autonome groei voor het openbaar vervoer, maar als we al die andere automobilisten ook in het openbaar vervoer willen is er een dubbele opgave. Dat betekent dat de mobiliteitsvisie een integraal stuk moet zijn. Betekent niet de auto wat minder en de fiets wat meer, maar we moeten in samenhang daar naar kijken. De vraag van het CDA: "Komt er nu een andere mobiliteit op één?". Ja, dat misschien wel. Uiteindelijk is dat een integrale afweging. Het is altijd honderd procent: als het ene meer wordt, dan wordt het andere minder en andersom. Daar moeten we echt rekening mee houden. Dat doen we. Daar hebben we een model voor nodig. Dat model heeft - helaas tot onze grote spijt - vertraging opgelopen. Op negen december krijgt u, op mijn woord, een minicursus verkeersmodellen. Dan ziet u hoe die modellen werken en hoe die opgezet worden. Hoe dit modellen ons kunnen helpen om voorspellingen te doen hierover: als we hier drukken, dan gebeurt er daar iets anders.

02:34:43

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Meneer Ubbens, u het woord.

02:34:45

De heer Ubbens : Is dat nieuwe model dan klaar? Kunnen we dan zien welk effect dat heeft of moeten we daar nog langer op wachten?

02:34:53

De heer Broeksma : Het gaat in het algemeen over verkeersmodellen. Het model zelf moeten we inbouwen in het stratenplan van de stad en van elders. Dat is echt nog een klus. Als we hier een actie ondernemen, bijvoorbeeld dit wordt een éénrichtingsweg, wat gebeurt er dan daar? Als dit een dertig kilometer weg wordt, wat gebeurt er op andere plekken? Als er minder mensen in de auto komen en meer mensen in het openbaar vervoer, wat betekent dat dan voor de capaciteit van het openbaar vervoer? Dat is niet zomaar een klusje. Dat duurt nog wel een tijd.

02:35:24

De heer Ubbens : Maar in hoeverre is het dan verstandig om een visie vast te leggen zonder dat je die goed hebt kunnen doorrekenen? We gaan naar dertig kilometer toe als uitgangspunt, maar we weten dus niet zo goed welk effect dat heeft op het verkeer en op de doorstroming. Dat model moet later nog worden afgemaakt.

02:35:42

De heer Broeksma : Wat nu voorligt is een brief, niet de conceptvisie. Precies daarom hebben we dat model nodig en zijn we niet met het bestaande model verder gegaan. Omdat we de effecten - bijvoorbeeld van de Suikerzijde die aanwezig is - willen doorrekenen. Daar is het nieuw model voor. CDA stel ook de vraag: "Dertig kilometer tenzij. Wat is die 'tenzij' precies?". Dat is waarom we die modellen nodig hebben. Als we kijken naar het autoverkeer: willen we de auto daar hebben waar we hem hebben willen? Dat is zowel als die stilstaat als dan dat die rijdt. En zo snel mogelijk naar de plek waar we hem hebben willen. Als alles dertig kilometer per uur is, dan zou het voor een auto niet meer uitmaken waar die rijdt, maar wel zo snel mogelijk naar de ring rijdt en vervolgens de stad uit en naar de woonplek waar ze dan moeten zijn. Ruimtelijke ordening: u zegt dat is beperkt en relevant. Heel veel van de stad is al gebouwd. Dat klopt. We gaan de stad niet afbreken en opnieuw beginnen. We zijn wel bezig met een aantal plekken: stadshavens en Suikerzijde. Dat zijn een aantal plekken waar we gaan bouwen. Het uitgangspunt van ruimtelijke ordening is ook om de noodzaak tot het reizen te verminderen. Op het moment dat je een Suikerzijde ontwikkelt en je begint meteen met goede fietsverbindingen naar de binnenstad en met goed openbaar vervoer. Als je bij het openbaar vervoer de knooppunten gaat verdichten, betekent dit dat je de automobiliteit - die nu de meeste ruimte inneemt - kunt verminderen. In die zin is de ruimtelijke ordening wel relevant. Maar het klopt: heel veel huizen staan er al. Het is ook een visie voor de komende tien-twintig jaar en dan zullen wij ook blijven ontwikkelen omdat die extra tienduizenden inwonenden toch ook moeten kunnen wonen. De Partij van de Arbeid vraagt aandacht voor de bereikbaarheid voor iedereen. Dat is één van onze punten die we willen noemen: voor iedereen moet dat zo zijn. U noemde ook spoorse elementen. Er zijn al spoorse elementen in de stad. Vorig hebben we ook gezegd: die sporen die er lopen - met de doorontwikkeling van het hoofdstation, het Europapark, misschien het station Suikerunie, het Noordstation enzovoort - op een goede manier met elkaar verbonden kunnen worden. U heeft bij deze brief onvoldoende beeld bij het OV-netwerk in de regio. Dat komt uiteraard in de mobiliteitsvisie aan de orde. Ik gaf al net de samenhang aan van alles en wij doen dat ook in relatie met de provinciale mobiliteitsvisie. Dus dat worden stukken die aan elkaar gekoppeld zijn. Uiteindelijk hebben we misschien ook een outlook naar de nationale spoorwerken: de Lelylijn, de Wunderlijn met Bremen en Hamburg

enzovoort. De heer Moerkerk vroeg naar de lobby daarover en die voeren wij intensief. Wij proberen in ieder geval dat de Lelylijn op de bestaande connectie van Amsterdam naar Hamburg via Groningen op de agenda van de Tweede Kamer en het Ministerie blijft. De suggestie van de Fietsersbond is een hele waardevolle suggestie. Daar willen we zeker in de mobiliteitsvisie aandacht aan geven. Ook over de dertig kilometer wegen met een vrijliggend fietspad voor de kwetsbare deelnemer. Het concept van de dertig kilometer wegen is juist het mengen van verkeersstromen zodat de auto wat afgeremd wordt. Als je verkeersstromen uit elkaar haalt, mag het niet zo zijn dat de auto daarmee vrij baan krijgt. De speed pedelecs en de gewone fietsers - de beginnende of de oudere kwetsbare verkeersdeelnemers - zouden eventueel op zo'n vrijliggend verplicht fietspad kunnen. Ik heb de suggestie nog niet helemaal in het hoofd, maar we gaan daar in ieder geval naar kijken. Het is een goede suggestie. Wordt er ook een relatie gelegd tussen de Korreweg fietspaden en de Oosterhamriktracé? We geven in onze brief aan dat we dat in integraliteit willen gaan bekijken. Dus het wordt niet een fuik ingezogen, dat is een goed woord. Dank u wel, Voorzitter. Dat u zegt: "Op een gegeven moment hebben we dit besloten en dan moeten we die keuze wel maken". Nee, juist die integraliteit dient daarvoor. U heeft als raad wel een uitspraak gedaan over de Korreweg fietsstraat. Dat betekent wel dat die fietsstraat straks een onderdeel kan worden van de mobiliteitsvisie. Wat dat voor de Oosterhamriktracé betekent, hoe dat eruit komt te zien en of dat er doorkomt, dat is allemaal onderdeel van die mobiliteitsvisie als geheel. Daar komen we met elkaar over te spreken. GroenLinks-

02:40:08

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Meneer Koks heeft een vraag aan u.

02:40:13

De heer Koks : Aan de ene kant zegt u heel duidelijk: "We doen het in samenhang allemaal", ook die fietsstraat. Maar vervolgens zegt u: "Er is besloten tot een fietsstraat op de Korreweg", en daar word ik een beetje onzeker van. Hoe verhoudt zich dit nu tot mekaar? Aan de ene kant wordt er samenhang beloofd en aan de andere kant wordt er een vastgesteld feit gesteld dat die fietsstraat er komt.

02:40:38

De heer Broeksma : Dat die fietsstraat er komt, is een uitspraak van de raad zelf. Dat is iets wat we afwegen. De functie van de Oosterhamriktracé en hoe dat eruit ziet, is iets wat in de samenhang met die mobiliteitsvisie wordt bekeken. Dus in beide is dat het geval. GroenLinks merkte terecht op dat fietsers en lopers niet altijd dezelfde groep is. Overigens begint elke reis vaak wel met lopen, ook al is het maar naar het portier van je auto. Lopen is onderdeel van je reis: ook als je bij de bushalte uitstapt en je moet die laatste paar honderd meter nog naar je werk of naar waar je heen wilt lopen. Dus dat is echt een essentieel onderdeel. Uiteindelijk zijn wij allemaal lopers. We doen dat allemaal. Fietsers zijn bijna allen van ons. Maar het is niet dezelfde groep en ook niet met altijd dezelfde belangen. Bij de herinrichting van de Grote Markt is dat een thema: hoe gaan we om met de fietsroutes? Hoe verhoudt zich dat tot de mensen die op de Grote Markt willen wonen? Dus daar is zeker aandacht voor. GroenLinks en ook anderen stelden vast dat die doorwaadbare stad een prima idee is. Daar zullen ook elementen van het sectorenmodel in voorkomen. We willen het intern wijkverkeer ontmoedigen of deels onmogelijk maken, daarin hebben we goed geluisterd naar u vorig jaar in november. Ook het lokaal opwaarderen en aanpakken zal een onderdeel

worden van de concept mobiliteitsvisie die we aan u willen voorleggen. ChristenUnie en ook anderen hadden een opmerking over de coronacrisis: wat betekent dat nu? Als het gaat over minder en anders reizen, is dat thuiswerken een uitkomst. Gezien de tijdshorizon van tien-twintig jaar voor de mobiliteitsvisie, hopen we dat de coronacrisis een keer voorbij zal gaan. Het is juist die gedragsverandering - dat hebben we u vorig jaar ook aangegeven - die mogelijk blijkt te zijn. Dat hebben we de afgelopen maanden wel geleerd. Misschien wel the hard way, maar toch. Dat is in ieder geval wel mogelijk. We hopen die gedragsverandering in ieder geval te kunnen vasthouden. U ziet ook het landelijke nieuws over de files: enkele procenten minder files en enkele procenten meer thuiswerkers. Minder op de weg, kan al tot heel veel procenten minder files leiden. Als je dat naar stadsmaten vertaalt, betekent dat thuiswerken de druk op het huidige verkeerssysteem en de huidige verkeersstructuur kan verminderen. De aandacht voor bewegen als noodzaak: dat is één van de redenen waarom we een fietser en een loper als modaliteiten bovenaan zetten. Fietsen is gezond omdat je ook beweegt. Je bent in de buitenlucht. Het zou mooi zijn als mensen makkelijker die fiets pakken of gaan wandelen. Vergroening: de ChristenUnie - en anderen hebben dat al eerder gedaan - vraagt ook aandacht voor de kosten van de elektrische auto. Er zijn mensen die zich dat wel of niet kunnen veroorloven. In de brief houden we ook rekening met een redelijke termijn naar die overgang. Maar uiteindelijk zullen veel nieuw aangeschafte auto's al elektrisch zijn of in ieder geval deels elektrisch, hybride enzovoort. Dus ook daar staat de tijd aan onze kant, maar we doen het op een redelijke manier. Zoals ik al zei: "Uitstekende bereikbaarheid voor iedereen". We nemen iedereen mee in het geheel. D66 vraagt: "Blijft u ook investeren in alternatieven voor de auto? In het openbaar vervoer?". Jazeker, dat doen we ook. Ik heb al eerder gezegd: in de nieuwe wijken letten we ook op die mobiliteit, op tijdigheid van fietspaden en van openbaar vervoer, zodat in in ieder geval die tweede auto niet nodig is voor gezinnen. Over de relatie met de provinciale visie heb ik al iets gezegd. De VVD vraagt aandacht voor de fossiele scooters.

02:44:37

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: De heer Rustebiel heeft toch nog een vraag aan u, wethouder.

02:44:40

De heer Rustebiel : Dank u wel, Voorzitter. Ik had gevraagd: "Waar brengt ons dit alles?". Is het de ambitie van het College om net als Utrecht straks een integraal plan wonen-werken-mobiliteit naar [onhoorbaar] te brengen? Volgens mij is dat erg kansrijk en zou ons dat erg kunnen helpen.

02:44:56

De heer Broeksma : Ik heb iets aangegeven over de noodzaak van Rijksmiddelen om ons met de plannen te helpen. Het blijft ook uit de brief: we beginnen met dat integrale verhaal over openbare ruimte, over leef kwaliteit, over hoe we naar wonen kijken, wonen in relatie tot mobiliteit, in relatie tot werken, in relatie tot anderen. In feite is dit een integraal element van een grotere integrale visie. Uw suggestie om dit richting het Rijk te positioneren is waardevol en uiteraard willen we dat ook doen. VVD over de fossiele scooters: we hebben u recent een brief geschreven over de gezondheidszones en dat is dus mogelijk. We willen bij een meerderheid van uw raad kijken of u die gezondheidszones in de binnenstad wilt inzetten. Fossiele scooters lost zich vanzelf op omdat op enig moment fossiele scooters niet

meer verkocht mogen worden. Maar ze zijn er nog wel en die dingen gaan misschien nog wel langer mee als dan dat we fijn vinden voor onze binnenstad. Over de bereikbaarheid met de auto: als ik het heb over bereikbaar voor iedereen, dan is die auto voor sommigen echt noodzakelijk en niet echt comfort. Elke plek blijft in principe bereikbaar voor je auto, maar misschien niet aan een snelheid van vijftig kilometer per uur zoals je gewend bent, maar misschien wel dertig kilometer per uur. Misschien ook wel niet via de routes van de ene wijk naar de andere, zoals u in het verleden gewend bent. Maar elke plek die nu bereikbaar is met de auto zal in principe ook met de auto bereikbaar blijven.

02:46:34

De heer Ubbens : Voorzitter.

02:46:37

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Ja, meneer Ubbens.

02:46:38

De heer Ubbens : Daar dan toch nog een vraag over: dan is het toch niet meer goed bereikbaar. Als je slecht te been bent, je bent met de auto en je moet flink omrijden, dan is het nog wel bereikbaar maar wordt het wel flink minder comfortabel. Dan moet je er een kwartier over doen terwijl je er vroeger vijf minuten over deed. Daar zit toch een spanningsveld?

02:46:58

De heer Broeksma : Als u met goed bereikbaar snel en vlot en met vijftig kilometer per uur bedoelt, dat klopt. Dat is zo. Maar als je het hebt over de bereikbaarheid zelf - dat hangt dan precies af van de routes waar je wezen moet - dan denken wij dat wij daar een goede balans in vinden, tussen bereikbaarheid voor iedereen en de doelstellingen die we hebben: minder, anders en groener reizen. We denken dat we daarin een goede balans hebben. Uiteindelijk is dat uw oordeel. De SP vraagt of we de huidige knelpunten opnemen? U gaat van ons een aantal kaartjes krijgen met hierop de vijftig en de dertig kilometer wegen, de knips enzovoort. Over de huidige knelpunten heeft u technische vragen gesteld. U heeft een lijstje gekregen. Ik nodig u uit om te kijken of de huidige knelpunten voldoende geadresseerd worden. Uiteindelijk hebben we het hier over een visie. De grote knelpunten zoals: Oosterhamriktracé, de kruising bij de Eikenlaan en het winkelcentrum Paddepoel, worden daar zeker expliciet in geadresseerd. Het is wel de bedoeling dat de huidige knelpunten voldoende aan de orde komen. Of het een lijstje of een kaartje wordt? Ik nodig u uit om ons daarin verder te helpen. Het gratis openbaar vervoer staat op de lange termijn agenda voor december. Dat duurt niet lang meer. [onhoorbaar]

02:48:30

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Hij staat op de LTA voor het vierde kwartaal.

02:48:34

De heer Broeksma : Voor de maand december, de twaalfde. Of we die u dan aanbieden in december en pas bespreken in januari, dat weet ik nog niet. Maar weken in plaats van maanden. Dat was een grapje. Ik had Bushoff zo beloofd om het nooit meer te zeggen. Student en Stad vraagt aandacht voor deelmobiliteit. Dat is ook één van onze thema's, als punt zes zie ik dat staan. We gaan met deze mobiliteitsvisie ook echt een statement maken met hoe wij naar deelmobiliteit kijken. U noemt speciaal de deelscooters nog een keer. Wij

spreken elkaar daar volgende week over. Ze hebben niet alleen voordelen maar ook nadelen. Kun je nu die voordelen binnentikken zonder dat je overweldigd wordt door de nadelen van die deelscooters? We hebben daar in de brief al over geschreven. U noemt nog de Eikenlaan. Los het op. Dat is mijn samenvatting van uw bijdrage. We schrijven in deze brief ook dat we met deze visie daarop ingaan: hoe we naar de Eikenlaan kijken. Stadspartij vraagt: je kunt alles dertig kilometer maken en hoe handhaaf je dat dan? De heer Koks roept de Motie nog op ter herinnering. Ik denk dat dat terecht is. Vaak moet de inrichting van de weg uitnodigen om dertig kilometer per uur te rijden en niet veel harder. Bij de wegen die we al hebben, lukt dat bijna overal. Als het allemaal dertig wordt, dan zal dat niet altijd zijn maar wel duidelijk minder dan vijftig kilometer per uur. Ook zegt u: "De vervoersstromen uitsmeren over de dag". Dat zien we ook gebeuren nu we via Groningen Bereikbaar met de onderwijsinstellingen - hbo, mbo, universiteit - en de bedrijven hierover afspraken maken. Kunnen we die kameel - zoals dat dan heet, die twee pieken 's morgens en 's avonds - dan uitsmeren? Kan het dan ook een paard worden, dat wat meer gelijkmatig is? Dat lukt bij het onderwijs. U ziet dat de avondspits ook al in de loop van de middag begint. Dus dat lukt dat we met dezelfde structuur de auto's meer kunnen verspreiden. Bedrijven zijn daar mee bezig. U nodigt ook de gemeente uit om naar onze openingstijden te kijken. Ik kan dat vanuit mijn portefeuille niet goed overzien. Het zou kunnen. De consequenties kan ik niet goed overzien. Maar uiteraard zijn we natuurlijk ook een bedrijf met werknemers die ook in dat Groninger model een plek krijgt. Partij voor de Dieren vraagt naar de maximumsnelheid tussen Glimmen en Haren. Er zijn veel aanrijdingen. Het is buiten de bebouwde kom en dat zijn zestig kilometer per uur wegen. Buiten de bebouwde kom wordt het niet langzamer dan zestig kilometer per uur. De wegen zijn daar ook op ingericht. Ik heb geen getallen over het aantal aanrijdingen met reeën of met ander wild. Uiteraard willen we dat niet. We proberen die wegen zo goed mogelijk in te richten, maar langzamer dan zestig kilometer per uur zal het niet worden. Hooguit op de zandwegen, maar daar zie ik ze niet zestig rijden. Over de lobby voor spoorintensivering heb ik het gehad. De PVV vraagt nog aandacht voor de pendelbusjes die verdwenen zijn. De bussen van de Grote Markt verdwijnen als onderdeel van de herinrichting, om daar een mooi plein te maken, ruimte te herwinnen met bomen, fonteinen, bankjes en die bussen passen daar dus niet meer. Die gaan over oost, over de Diepenring. We zijn bezig met een onderzoek: welk alternatief vervoer is mogelijk? Die inclusieve bereikbaarheid is natuurlijk voor iedereen. Tot zover, Voorzitter.

02:52:10

Voorzitter - Mevrouw van Doesen: Fijn, dank u wel. Ik kijk even op de klok en het is vijf over zeven. Dat hebben we netjes gedaan zo'n groot breed onderwerp bespreken in een uur. Ik dank iedereen die met ons meegekeken heeft. Ik dank jullie allemaal en wel thuis.